

Informacija o potrebi potpisivanja Konvencije Ujedinjenih nacija protiv sajber kriminala - jačanje međunarodne saradnje u borbi protiv određenih krivičnih djela izvršenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija i razmjeni dokaza u elektronskom obliku za teška krivična djela

Konvencija Ujedinjenih nacija protiv sajber kriminala - jačanje međunarodne saradnje u borbi protiv određenih krivičnih djela izvršenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija i razmjeni dokaza u elektronskom obliku za teška krivična djela (United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes) usvojena je 24. decembra 2024. godine Rezolucijom 79/243, na 55. plenarnom zasijedanju Generalne skupštine Ujedinjenih nacija. U skladu sa članom 64 Konvencije, ona je otvorena za potpisivanje svim državama i regionalnim organizacijama za ekonomsku integraciju u Hanoju, Vijetnam, od 25. do 26. oktobra 2025. godine, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih nacija u Njujorku, do 31. decembra 2026. godine.

Konvencija je zamišljena kao prvi sveobuhvatni globalni ugovor Ujedinjenih nacija o sajber kriminalu i ima za cilj uspostavljanje globalnog pravnog okvira za prevenciju i borbu protiv sajber kriminala, kao i za međunarodnu saradnju u razmjeni elektronskih dokaza. Njena posebna važnost ogleda se u činjenici da sajber kriminal po svojoj prirodi prevazilazi nacionalne granice – izvršilac, žrtva, serveri, elektronski podaci i finansijski tragovi često se nalaze u različitim državama. Konvencija stoga uspostavlja zajedničke standarde za kriminalizaciju određenih oblika sajber kriminala, sprovođenje istražnih i procesnih mjera, očuvanje i pribavljanje elektronskih dokaza, međunarodnu pravnu pomoć i saradnju nadležnih organa.

Pregovori o Konvenciji vođeni su kroz šest glavnih pregovaračkih sjednica od februara 2022. do septembra 2023. godine, tokom kojih su države razmatrale i usaglašavale odredbe o kriminalizaciji, proceduralnim mjerama, međunarodnoj saradnji, elektronskim dokazima i tehničkoj pomoći. Nakon toga održana je završna sjednica u dva kruga januar/februar 2024. godine i 29. jul–9. avgust 2024. godine, kada je Ad hoc komitet usaglasio i odobrio konačni nacrt Konvencije. U radu Ad hoc komiteta i pregovorima oko izrade teksta konvencije učestvovao je i predstavnik Ministarstva pravde, kao nacionalni delegat Crne Gore.

Pored država članica, u proces rada Ad hoc komiteta su bili uključeni i UNODC i druga tijela sistema UN, regionalne i međunarodne međuvladine organizacije, kao i civilno društvo, akademska zajednica i privatni sektor, čime je obezbjeđena široka uključenost svih

zainteresovanih aktera, što je važna činjenica obzirom na značaj ovog multilateralnog instrumenta i njegov obuhvat.

Po svojoj strukturi, Konvencija je podijeljena na više tematskih cjelina koje obuhvataju opšte odredbe i svrhu Konvencije, kriminalizaciju pojedinih oblika ponašanja povezanih sa informaciono-komunikacionim tehnologijama, procesne mjere i mehanizme za pribavljanje elektronskih dokaza, međunarodnu saradnju, preventivne mjere, tehničku pomoć i izgradnju kapaciteta, kao i institucionalne i završne odredbe. Posebno mjesto zauzimaju odredbe koje se odnose na međunarodnu pravnu pomoć i saradnju u vezi sa elektronskim dokazima, uključujući očuvanje i pribavljanje podataka, kao i uspostavljanje mehanizama za efikasniju komunikaciju između nadležnih organa država. Konvencija istovremeno predviđa zaštitne mehanizme kojima se osigurava da se mjere preduzimaju uz poštovanje ljudskih prava, proporcionalnosti i drugih relevantnih pravnih garancija. Takva struktura odražava njen sveobuhvatan pristup – od prevencije i kriminalizacije, preko istrage i procesuiranja, do međunarodne saradnje i jačanja nacionalnih kapaciteta.

S obzirom da je Ministarstvo pravde kao jedan od ključnih programskih ciljeva u oblasti javnih politika iz nadležnosti resora definisalo unapređenje međunarodne saradnje u borbi protiv svih oblika kriminala, uključujući i sajber kriminal kao jedan od najrelevantnijih izazova današnjice na polju vladavine prava i sprovođenja zakona, pristupanje Konvenciji i njeno uvođenje u pravni sistem u budućem periodu dopriniće ostvarivanju tog cilja kroz stvaranje uslova za bolji krivično-pravni odgovor u oblasti sajber kriminala i omogućavanje novih mehanizama međunarodne saradnje na planu efikasnijeg pribavljanja elektronskih dokaza, unapređenja kapaciteta i ovlašćenja policije, tužilaštva i pravosuđa u postupanju u složenim predmetima prekograničnih istraga.

Imajući u vidu navedeno, važnost Konvencije, njen budući globalni značaj te činjenicu da će ista kada stupi na snagu predstavljati najkompletniji i sveobuhvatan globalni instrument saradnje u ovoj oblasti koji se pojavio nakon Budimpeštanske konvencije, Ministarstvo pravde smatra važnim da Crna Gora u budućem periodu postane strana potpisnica odnosno članica pomenute Konvencije.

Konvencija Ujedinjenih nacija protiv sajber kriminala trenutno je potpisalo 95 država, dok su tri države do sada deponovale instrumente ratifikacije. U skladu sa članom 65, Konvencija će stupiti na snagu devedesetog dana od dana deponovanja četrdesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja. Evropska unija i 16 država članica su potpisale Konvenciju Ujedinjenih nacija protiv sajber kriminala. Pozicija Evropske unije i država članica je da ohrabruju druge države da zaključe Konvenciju. Konvencija je otvorena za potpisivanje do 31. decembra 2026. godine u Njujorku, nakon čega će države koje su je potpisale moći da nastave proces ratifikacije u skladu sa svojim unutrašnjim pravnim procedurama.¹

Prilog: Konvencija Ujedinjenih nacija protiv sajber kriminala - jačanje međunarodne saradnje u borbi protiv određenih krivičnih djela izvršenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija i razmjeni dokaza u elektronskom obliku za teška krivična djela

¹ [UNTC](#)

General Assembly

Distr.: General
31 December 2024

Seventy-ninth session

Agenda item 108

Countering the use of information and communications technologies for criminal purposes

Resolution adopted by the General Assembly on 24 December 2024

[on the report of the Third Committee ([A/79/460](#), para. 15)]

79/243. United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes

The General Assembly,

Recalling its resolution [74/247](#) of 27 December 2019, in which it established an open-ended ad hoc intergovernmental committee of experts, representative of all regions, to elaborate a comprehensive international convention on countering the use of information and communications technologies for criminal purposes, taking into full consideration existing international instruments and efforts at the national, regional and international levels on combating the use of information and communications technologies for criminal purposes, in particular the work and outcomes of the open-ended intergovernmental Expert Group to Conduct a Comprehensive Study on Cybercrime,

Recalling also its resolution [75/282](#) of 26 May 2021, in which it decided that the Ad Hoc Committee to Elaborate a Comprehensive International Convention on Countering the Use of Information and Communications Technologies for Criminal Purposes would carry out its work in New York and Vienna, commencing in January 2022, in order to provide a draft convention to the General Assembly at its seventy-eighth session,

Strongly convinced of the urgent need to strengthen international cooperation to prevent and combat cybercrime, in view of its negative economic and social implications and its ability to undermine sustainable development and the rule of law,

Strongly convinced also that the United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes

Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes will constitute an effective tool and the necessary legal framework for international cooperation in preventing and combating cybercrime and in ensuring the timely and lawful collection and sharing of evidence in electronic form of a broad range of crimes that may be committed through the use of information and communications technology systems, including money-laundering, corruption, acts of terrorism, trafficking in persons, the smuggling of migrants, the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts, components and ammunition, illicit drug trafficking and illicit trafficking in cultural property,

Expressing its appreciation to the Government of Viet Nam for the offer to host a signing ceremony for the Convention,

1. *Takes note* of the report of the Ad Hoc Committee to Elaborate a Comprehensive International Convention on Countering the Use of Information and Communications Technologies for Criminal Purposes on its reconvened concluding session, in which the Ad Hoc Committee submitted the final text of the draft United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes to the General Assembly for its consideration and action, and commends the Ad Hoc Committee for its work;

2. *Adopts* the United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes annexed to the present resolution, and opens it for signature in Hanoi in 2025 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 31 December 2026;

3. *Urges* all States and competent regional economic integration organizations to sign and ratify the Convention as soon as possible in order to ensure its rapid entry into force;

4. *Decides* that, until the Conference of the States Parties to be established pursuant to the Convention decides otherwise, the account referred to in article 56 of the Convention will be operated by the United Nations Office on Drugs and Crime, and encourages Member States to begin making adequate voluntary contributions to the above-mentioned account for the provision to developing countries and countries with economies in transition of the technical assistance that they might require to prepare for ratification and implementation of the Convention;

5. *Also decides* that the Ad Hoc Committee shall continue its work, mutatis mutandis, in accordance with General Assembly resolutions [74/247](#) and [75/282](#), with a view to negotiating a draft protocol supplementary to the Convention, addressing, inter alia, additional criminal offences as appropriate, and that, for that purpose, two sessions of a duration of 10 days each, with the first session taking place two years after the adoption of the Convention by the General Assembly and the second session in the following calendar year, in Vienna and New York, respectively, shall be convened for the purpose of submitting the outcomes to the Conference of the States Parties to the Convention, for its consideration and further action, in accordance with articles 57, paragraph 5 (g), 61 and 62 of the Convention;

6. *Further decides* that the Ad Hoc Committee will complete its tasks arising from the negotiation of the Convention by holding a session, mutatis mutandis, in accordance with General Assembly resolutions [74/247](#) and [75/282](#), of a duration of up to five days in Vienna, one year after the adoption of the Convention, in order to prepare the draft text of the rules of procedure of the Conference of the States Parties

to the Convention and of other rules described in article 57 of the Convention, which will be submitted to the Conference for consideration at its first session;

7. *Urges* Member States to provide voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime to ensure funding to enable the participation of representatives of developing countries, especially those that do not have resident representation in Vienna, in the work of the Ad Hoc Committee, including by covering their travel costs and accommodation expenses;

8. *Requests* the Conference of the States Parties to the Convention to keep abreast of technological developments in the area of cybercrime, to make recommendations regarding appropriate action in that regard, to promote regional and international meetings of national cybercrime focal points for the exchange of experiences, challenges and good practices, and to ensure synergies with relevant work carried out by other competent intergovernmental bodies;

9. *Requests* the Secretary-General to designate the United Nations Office on Drugs and Crime to serve as the secretariat for and under the direction of the Conference of the States Parties to the Convention, in accordance with article 58 of the Convention;

10. *Also requests* the Secretary-General to provide the United Nations Office on Drugs and Crime with the resources necessary to enable it to promote in an effective manner the rapid entry into force of the Convention and to discharge the functions of secretariat of the Conference of the States Parties to the Convention, and to support the Ad Hoc Committee in its work pursuant to paragraphs 5 and 6 above;

11. *Further requests* the Secretary-General to prepare a report on the activities undertaken to promote the rapid entry into force of the Convention for submission to the General Assembly at its eightieth session;

12. *Decides* that, in order to raise awareness of cybercrime and of the role of the Convention in combating and preventing it, 24 December should be designated International Anti-Cybercrime Day.

*55th (resumed) plenary meeting
24 December 2024*

Annex

United Nations Convention against Cybercrime;

Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Noting that information and communications technologies, while having enormous potential for the development of societies, create new opportunities for perpetrators, may contribute to the increase in the rate and diversity of criminal activities, and may have an adverse impact on States, enterprises and the well-being of individuals and society as a whole,

Concerned that the use of information and communications technology systems can have a considerable impact on the scale, speed and scope of criminal offences, including offences related to terrorism and transnational organized crime, such as

trafficking in persons, the smuggling of migrants, the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts, components and ammunition, drug trafficking and trafficking in cultural property,

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a global criminal justice policy aimed at the protection of society against cybercrime by, inter alia, adopting appropriate legislation, establishing common offences and procedural powers and fostering international cooperation to prevent and combat such activities more effectively at the national, regional and international levels,

Determined to deny safe havens to those who engage in cybercrime by prosecuting these crimes wherever they occur,

Stressing the need to enhance coordination and cooperation among States by, inter alia, providing technical assistance and capacity-building, including the transfer of technology on mutually agreed terms, to countries, in particular developing countries, upon their request, to improve national legislation and frameworks and enhance the capacity of national authorities to deal with cybercrime in all its forms, including its prevention, detection, investigation and prosecution, and emphasizing in this context the role that the United Nations plays,

Recognizing the increasing number of victims of cybercrime, the importance of obtaining justice for those victims and the necessity to address the needs of persons in vulnerable situations in measures taken to prevent and combat the offences covered by this Convention,

Determined to prevent, detect and suppress more effectively international transfers of property obtained as a result of cybercrime and to strengthen international cooperation in the recovery and return of proceeds of the crimes established in accordance with this Convention,

Bearing in mind that preventing and combating cybercrime is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, if their efforts in this area are to be effective,

Recognizing the importance of mainstreaming a gender perspective in all relevant efforts to prevent and combat the offences covered by this Convention, in accordance with domestic law,

Mindful of the need to achieve law enforcement objectives and to ensure respect for human rights and fundamental freedoms as enshrined in applicable international and regional instruments,

Acknowledging the right to protection against arbitrary or unlawful interference with one's privacy, and the importance of protecting personal data,

Commending the work of the United Nations Office on Drugs and Crime and other international and regional organizations in preventing and combating cybercrime,

Recalling General Assembly resolutions [74/247](#) of 27 December 2019 and [75/282](#) of 26 May 2021,

Taking into account the existing international and regional conventions and treaties on cooperation in criminal matters, as well as similar treaties that exist between Member States of the United Nations,

Have agreed as follows:

Chapter I

General provisions

Article 1

Statement of purpose

The purposes of this Convention are to:

- (a) Promote and strengthen measures to prevent and combat cybercrime more efficiently and effectively;
- (b) Promote, facilitate and strengthen international cooperation in preventing and combating cybercrime; and
- (c) Promote, facilitate and support technical assistance and capacity-building to prevent and combat cybercrime, in particular for the benefit of developing countries.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) “Information and communications technology system” shall mean any device or group of interconnected or related devices, one or more of which, pursuant to a program, gathers, stores and performs automatic processing of electronic data;
- (b) “Electronic data” shall mean any representation of facts, information or concepts in a form suitable for processing in an information and communications technology system, including a program suitable to cause an information and communications technology system to perform a function;
- (c) “Traffic data” shall mean any electronic data relating to a communication by means of an information and communications technology system, generated by an information and communications technology system that formed a part in the chain of communication, indicating the communication’s origin, destination, route, time, date, size, duration or type of underlying service;
- (d) “Content data” shall mean any electronic data, other than subscriber information or traffic data, relating to the substance of the data transferred by an information and communications technology system, including, but not limited to, images, text messages, voice messages, audio recordings and video recordings;
- (e) “Service provider” shall mean any public or private entity that:
 - (i) Provides to users of its service the ability to communicate by means of an information and communications technology system; or
 - (ii) Processes or stores electronic data on behalf of such a communications service or users of such a service;
- (f) “Subscriber information” shall mean any information that is held by a service provider, relating to subscribers of its services other than traffic or content data and by which can be established:
 - (i) The type of communications service used, the technical provisions related thereto and the period of service;
 - (ii) The subscriber’s identity, postal or geographical address, telephone or other access number, billing or payment information, available on the basis of the service agreement or arrangement;

- (iii) Any other information on the site of the installation of communications equipment, available on the basis of the service agreement or arrangement;
- (g) “Personal data” shall mean any information relating to an identified or identifiable natural person;
- (h) “Serious crime” shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;
- (i) “Property” shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, including virtual assets, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;
- (j) “Proceeds of crime” shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;
- (k) “Freezing” or “seizure” shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- (l) “Confiscation”, which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;
- (m) “Predicate offence” shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 17 of this Convention;
- (n) “Regional economic integration organization” shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to “States Parties” under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence;
- (o) “Emergency” shall mean a situation in which there is a significant and imminent risk to the life or safety of any natural person.

Article 3

Scope of application

This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to:

- (a) The prevention, investigation and prosecution of the criminal offences established in accordance with this Convention, including the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds from such offences;
- (b) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form for the purpose of criminal investigations or proceedings, as provided for in articles 23 and 35 of this Convention.

Article 4

Offences established in accordance with other United Nations conventions and protocols

1. In giving effect to other applicable United Nations conventions and protocols to which they are Parties, States Parties shall ensure that criminal offences established in accordance with such conventions and protocols are also considered criminal offences under domestic law when committed through the use of information and communications technology systems.

2. Nothing in this article shall be interpreted as establishing criminal offences in accordance with this Convention.

Article 5

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.
2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 6

Respect for human rights

1. States Parties shall ensure that the implementation of their obligations under this Convention is consistent with their obligations under international human rights law.
2. Nothing in this Convention shall be interpreted as permitting suppression of human rights or fundamental freedoms, including the rights related to the freedoms of expression, conscience, opinion, religion or belief, peaceful assembly and association, in accordance and in a manner consistent with applicable international human rights law.

Chapter II

Criminalization

Article 7

Illegal access

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law, when committed intentionally, the access to the whole or any part of an information and communications technology system without right.
2. A State Party may require that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining electronic data or other dishonest or criminal intent or in relation to an information and communications technology system that is connected to another information and communications technology system.

Article 8

Illegal interception

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the interception, made by technical means, of non-public transmissions of electronic data to, from or within an information and communications technology system, including electromagnetic emissions from an information and communications technology system carrying such electronic data.
2. A State Party may require that the offence be committed with dishonest or criminal intent, or in relation to an information and communications technology system that is connected to another information and communications technology system.

Article 9

Interference with electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the damaging, deletion, deterioration, alteration or suppression of electronic data.
2. A State Party may require that the conduct described in paragraph 1 of this article result in serious harm.

Article 10

Interference with an information and communications technology system

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the serious hindering of the functioning of an information and communications technology system by inputting, transmitting, damaging, deleting, deteriorating, altering or suppressing electronic data.

Article 11

Misuse of devices

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:

(a) The obtaining, production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available of:

- (i) A device, including a program, designed or adapted primarily for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention; or
- (ii) A password, access credentials, electronic signature or similar data by which the whole or any part of an information and communications technology system is capable of being accessed;

with the intent that the device, including a program, or the password, access credentials, electronic signature or similar data be used for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention; and

(b) The possession of an item referred to in paragraph 1 (a) (i) or (ii) of this article, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention.

2. This article shall not be interpreted as imposing criminal liability where the obtaining, production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available, or the possession referred to in paragraph 1 of this article is not for the purpose of committing an offence established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention, such as for the authorized testing or protection of an information and communications technology system.

3. Each State Party may reserve the right not to apply paragraph 1 of this article, provided that the reservation does not concern the sale, distribution or otherwise making available of the items referred to in paragraph 1 (a) (ii) of this article.

Article 12

Information and communications technology system-related forgery

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the input, alteration, deletion or suppression of electronic data resulting in inauthentic data with the intent that they be considered or acted upon for legal purposes as if they were authentic, regardless of whether or not the data are directly readable and intelligible.
2. A State Party may require an intent to defraud, or a similar dishonest or criminal intent, before criminal liability attaches.

Article 13.

Information and communications technology system-related theft or fraud

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law, when committed intentionally and without right, the causing of a loss of property to another person by means of:

- (a) Any input, alteration, deletion or suppression of electronic data;
 - (b) Any interference with the functioning of an information and communications technology system;
 - (c) Any deception as to factual circumstances made through an information and communications technology system that causes a person to do or omit to do anything which that person would not otherwise do or omit to do;
- with the fraudulent or dishonest intent of procuring for oneself or for another person, without right, a gain in money or other property.

Article 14

Offences related to online child sexual abuse or child sexual exploitation material

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:
 - (a) Producing, offering, selling, distributing, transmitting, broadcasting, displaying, publishing or otherwise making available child sexual abuse or child sexual exploitation material through an information and communications technology system;
 - (b) Soliciting, procuring or accessing child sexual abuse or child sexual exploitation material through an information and communications technology system;
 - (c) Possessing or controlling child sexual abuse or child sexual exploitation material stored in an information and communications technology system or another storage medium;
 - (d) Financing the offences established in accordance with subparagraphs (a) to (c) of this paragraph, which States Parties may establish as a separate offence.
2. For the purposes of this article, the term “child sexual abuse or child sexual exploitation material” shall include visual material, and may include written or audio content, that depicts, describes or represents any person under 18 years of age:
 - (a) Engaging in real or simulated sexual activity;
 - (b) In the presence of a person engaging in any sexual activity;

- (c) Whose sexual parts are displayed for primarily sexual purposes; or
 - (d) Subjected to torture or cruel, inhumane or degrading treatment or punishment and such material is sexual in nature.
3. A State Party may require that the material identified in paragraph 2 of this article be limited to material that:
- (a) Depicts, describes or represents an existing person; or
 - (b) Visually depicts child sexual abuse or child sexual exploitation.
4. In accordance with their domestic law and consistent with applicable international obligations, States Parties may take steps to exclude the criminalization of:
- (a) Conduct by children for self-generated material depicting them; or
 - (b) The consensual production, transmission, or possession of material described in paragraph 2 (a) to (c) of this article, where the underlying conduct depicted is legal as determined by domestic law, and where such material is maintained exclusively for the private and consensual use of the persons involved.
5. Nothing in this Convention shall affect any international obligations which are more conducive to the realization of the rights of the child.

Article 15

Solicitation or grooming for the purpose of committing a sexual offence against a child

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the act of intentionally communicating, soliciting, grooming, or making any arrangement through an information and communications technology system for the purpose of committing a sexual offence against a child, as defined in domestic law, including for the commission of any of the offences established in accordance with article 14 of this Convention.
2. A State Party may require an act in furtherance of the conduct described in paragraph 1 of this article.
3. A State Party may consider extending criminalization in accordance with paragraph 1 of this article in relation to a person believed to be a child.
4. States Parties may take steps to exclude the criminalization of conduct as described in paragraph 1 of this article when committed by children.

Article 16

Non-consensual dissemination of intimate images

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the selling, distributing, transmitting, publishing or otherwise making available of an intimate image of a person by means of an information and communications technology system, without the consent of the person depicted in the image.
2. For the purpose of paragraph 1 of this article, “intimate image” shall mean a visual recording of a person over the age of 18 years made by any means, including a photograph or video recording, that is sexual in nature, in which the person’s sexual parts are exposed or the person is engaged in sexual activity, which was private at the time of the recording, and in respect of which the person or persons depicted maintained a reasonable expectation of privacy at the time of the offence.

3. A State Party may extend the definition of intimate images, as appropriate, to depictions of persons who are under the age of 18 years if they are of legal age to engage in sexual activity under domestic law and the image does not depict child abuse or exploitation.
4. For the purposes of this article, a person who is under the age of 18 years and depicted in an intimate image cannot consent to the dissemination of an intimate image that constitutes child sexual abuse or child sexual exploitation material under article 14 of this Convention.
5. A State Party may require the intent to cause harm before criminal liability attaches.
6. States Parties may take other measures concerning matters related to this article, in accordance with their domestic law and consistent with applicable international obligations.

Article 17

Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:
 - (a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of that person's actions;
 - (ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;
 - (b) Subject to the basic concepts of its legal system:
 - (i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;
 - (ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
 - (a) Each State Party shall establish as predicate offences relevant offences established in accordance with articles 7 to 16 of this Convention;
 - (b) In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in that list a comprehensive range of offences established in accordance with articles 7 to 16 of this Convention;
 - (c) For the purposes of subparagraph (b) of this paragraph, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article, had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 18

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.
2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.
3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.
4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 19

Participation and attempt

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, the participation in any capacity, such as that of an accomplice, assistant or instigator, in an offence established in accordance with this Convention.
2. Each State Party may adopt the necessary legislative and other measures to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.
3. Each State Party may adopt the necessary legislative and other measures to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

Article 20

Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, considering the gravity of the crime, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 21

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to effective, proportionate and dissuasive sanctions that take into account the gravity of the offence.
2. Each State Party may adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish aggravating circumstances in relation to the offences established in accordance with this Convention, including circumstances that affect critical information infrastructures.
3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised in order to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.
4. Each State Party shall ensure that any person prosecuted for offences established in accordance with this Convention enjoys all rights and guarantees in conformity with domestic law and consistent with the applicable international obligations of the State Party, including the right to a fair trial and the rights of the defence.
5. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.
6. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.
7. States Parties shall ensure that appropriate measures are in place under domestic law to protect children who are accused of offences established in accordance with this Convention, consistent with the obligations under the Convention on the Rights of the Child and the applicable Protocols thereto, as well as other applicable international or regional instruments.
8. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Chapter III
Jurisdiction

Article 22

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:
 - (a) The offence is committed in the territory of that State Party; or
 - (b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time when the offence is committed.

2. Subject to article 5 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
 - (a) The offence is committed against a national of that State Party; or
 - (b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person with habitual residence in its territory; or
 - (c) The offence is one of those established in accordance with article 17, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 17, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or
 - (d) The offence is committed against the State Party.
3. For the purposes of article 37, paragraph 11, of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that the person is one of its nationals.
4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite the person.
5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.
6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV

Procedural measures and law enforcement

Article 23

Scope of procedural measures

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish the powers and procedures provided for in this chapter for the purpose of specific criminal investigations or proceedings.
2. Except as provided otherwise in this Convention, each State Party shall apply the powers and procedures referred to in paragraph 1 of this article to:
 - (a) The criminal offences established in accordance with this Convention;
 - (b) Other criminal offences committed by means of an information and communications technology system; and
 - (c) The collection of evidence in electronic form of any criminal offence.
3. (a) Each State Party may reserve the right to apply the measures referred to in article 29 of this Convention only to offences or categories of offences specified in the reservation, provided that the range of such offences or categories of offences is not more restricted than the range of offences to which it applies the measures referred to in article 30 of this Convention. Each State Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in article 29;

(b) Where a State Party, owing to limitations in its legislation in force at the time of the adoption of this Convention, is not able to apply the measures referred to in articles 29 and 30 of this Convention to communications being transmitted within an information and communications technology system of a service provider which:

- (i) Is being operated for the benefit of a closed group of users; and
- (ii) Does not employ public communications networks and is not connected with another information and communications technology system, whether public or private;

that State Party may reserve the right not to apply these measures to such communications. Each State Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in articles 29 and 30 of this Convention.

Article 24

Conditions and safeguards

1. Each State Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in this chapter are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the protection of human rights, in accordance with its obligations under international human rights law, and which shall incorporate the principle of proportionality.
2. In accordance with and pursuant to the domestic law of each State Party, such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, include, inter alia, judicial or other independent review, the right to an effective remedy, grounds justifying application, and limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
3. To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the proper administration of justice, each State Party shall consider the impact of the powers and procedures in this chapter upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.
4. The conditions and safeguards established in accordance with this article shall apply at the domestic level to the powers and procedures set forth in this chapter, both for the purpose of domestic criminal investigations and proceedings and for the purpose of rendering international cooperation by the requested State Party.
5. References to judicial or other independent review in paragraph 2 of this article are references to such review at the domestic level.

Article 25

Expedited preservation of stored electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable its competent authorities to order or similarly obtain the expeditious preservation of specified electronic data, including traffic data, content data and subscriber information, that have been stored by means of an information and communications technology system, in particular where there are grounds to believe that the electronic data are particularly vulnerable to loss or modification.
2. Where a State Party gives effect to paragraph 1 of this article by means of an order to a person to preserve specified stored electronic data in the person's possession or control, the State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige that person to preserve and maintain the integrity of those electronic data for a period of time as long as necessary, up to a maximum of

90 days, to enable the competent authorities to seek their disclosure. A State Party may provide for such an order to be subsequently renewed.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige the custodian or other person who is to preserve the electronic data to keep confidential the undertaking of such procedures for the period of time provided for in its domestic legislation.

Article 26

Expedited preservation and partial disclosure of traffic data

Each State Party shall adopt, in respect of traffic data that are to be preserved under the provisions of article 25 of this Convention, such legislative and other measures as may be necessary to:

(a) Ensure that such expeditious preservation of traffic data is available regardless of whether one or more service providers were involved in the transmission of a communication; and

(b) Ensure the expeditious disclosure to the State Party's competent authority, or a person designated by that authority, of a sufficient amount of traffic data to enable the State Party to identify the service providers and the path through which the communication or indicated information was transmitted.

Article 27

Production order

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order:

(a) A person in its territory to submit specified electronic data in that person's possession or control that are stored in an information and communications technology system or an electronic data storage medium; and

(b) A service provider offering its services in the territory of the State Party to submit subscriber information relating to such services in that service provider's possession or control.

Article 28

Search and seizure of stored electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to search or similarly access:

(a) An information and communications technology system, part of it, and electronic data stored therein; and

(b) An electronic data storage medium in which the electronic data sought may be stored;

in the territory of that State Party.

2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that, where its authorities search or similarly access a specific information and communications technology system or part of it, pursuant to paragraph 1 (a) of this article, and have grounds to believe that the electronic data sought are stored in another information and communications technology system or part of it in its territory, and such data are lawfully accessible from or available to the initial system, such authorities shall be able to expeditiously conduct the search to obtain access to that other information and communications technology system.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to seize or similarly secure electronic data in its territory accessed in accordance with paragraph 1 or 2 of this article. These measures shall include the power to:

- (a) Seize or similarly secure an information and communications technology system or part of it, or an electronic data storage medium;
- (b) Make and retain copies of those electronic data in electronic form;
- (c) Maintain the integrity of the relevant stored electronic data;
- (d) Render inaccessible or remove those electronic data in the accessed information and communications technology system.

4. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order any person who has knowledge about the functioning of the information and communications technology system in question, the information and telecommunications network, or their component parts, or measures applied to protect the electronic data therein, to provide, as is reasonable, the necessary information to enable the undertaking of the measures referred to in paragraphs 1 to 3 of this article.

Article 29

Real-time collection of traffic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to:

- (a) Collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; and
- (b) Compel a service provider, within its existing technical capability:
 - (i) To collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; or
 - (ii) To cooperate and assist the competent authorities in the collection or recording of;

traffic data, in real time, associated with specified communications in its territory transmitted by means of an information and communications technology system.

2. Where a State Party, owing to the principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1 (a) of this article, it may instead adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of traffic data associated with specified communications transmitted in its territory, through the application of technical means in that territory.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.

Article 30

Interception of content data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, in relation to a range of serious criminal offences to be determined by domestic law, to empower its competent authorities to:

- (a) Collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; and

(b) Compel a service provider, within its existing technical capability:

(i) To collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; or

(ii) To cooperate and assist the competent authorities in the collection or recording of;

content data, in real time, of specified communications in its territory transmitted by means of an information and communications technology system.

2. Where a State Party, owing to the principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1 (a) of this article, it may instead adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of content data on specified communications in its territory, through the application of technical means in that territory.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.

Article 31

Freezing, seizure and confiscation of the proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such measures as may be necessary to enable the confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.

4. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

5. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

6. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purposes of this article and article 50 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. Each State Party may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as, and for the purpose that, it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 33

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and within its means, to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses who give testimony or, in good faith and on reasonable grounds, provide information concerning offences established in accordance with this Convention or otherwise cooperate with investigative or judicial authorities and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 34

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences established in accordance with this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall, subject to its domestic law, establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.
4. With respect to the offences established in accordance with articles 14 to 16 of this Convention, each State Party shall, subject to its domestic law, take measures to provide assistance to victims of such offences, including for their physical and psychological recovery, in cooperation with relevant international organizations, non-governmental organizations, and other elements of civil society.
5. In applying the provisions of paragraphs 2 to 4 of this article, each State Party shall take into account the age, gender and the particular circumstances and needs of victims, including the particular circumstances and needs of children.
6. Each State Party shall, to the extent consistent with its domestic legal framework, take effective steps to ensure compliance with requests to remove or render inaccessible the content described in articles 14 and 16 of this Convention.

Chapter V

International cooperation

Article 35

General principles of international cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other in accordance with the provisions of this Convention, as well as other applicable international instruments on international cooperation in criminal matters, and domestic laws, for the purpose of:
 - (a) The investigation and prosecution of, and judicial proceedings in relation to, the criminal offences established in accordance with this Convention, including the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds from such offences;
 - (b) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of criminal offences established in accordance with this Convention;
 - (c) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of any serious crime, including serious crimes established in accordance with other applicable United Nations conventions and protocols in force at the time of the adoption of this Convention.
2. For the purpose of the collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of offences as provided for in paragraph 1 (b) and (c) of this article, the relevant paragraphs of article 40, and articles 41 to 46 of this Convention shall apply.
3. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 36

Protection of personal data

1. (a) A State Party transferring personal data pursuant to this Convention shall do so in accordance with its domestic law and any obligations the transferring Party may have under applicable international law. States Parties shall not be required to transfer personal data in accordance with this Convention if the data cannot be

provided in compliance with their applicable laws concerning the protection of personal data;

(b) Where the transfer of personal data would not be compliant with paragraph 1 (a) of this article, States Parties may seek to impose appropriate conditions, in accordance with such applicable laws, to achieve compliance in order to respond to a request for personal data;

(c) States Parties are encouraged to establish bilateral or multilateral arrangements to facilitate the transfer of personal data.

2. For personal data transferred in accordance with this Convention, States Parties shall ensure that the personal data received are subject to effective and appropriate safeguards in the respective legal frameworks of the States Parties.

3. In order to transfer personal data obtained in accordance with this Convention to a third country or an international organization, a State Party shall notify the original transferring State Party of its intention and request its authorization. The State Party shall transfer such personal data only with the authorization of the original transferring State Party, which may require that the authorization be provided in written form.

Article 37

Extradition

1. This article shall apply to the criminal offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party. When the extradition is sought for the purpose of serving a final sentence of imprisonment or another form of detention imposed in respect of an extraditable offence, the requested State Party may grant the extradition in accordance with domestic law.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the criminal offences established in accordance with this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate criminal offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of their instruments of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation in extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation in extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent, and at the request of the requesting State Party, including when the request is transmitted through existing channels of the International Criminal Police Organization, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure the person's presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that the person is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decisions and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a comparable nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the

request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, language, religion, nationality, ethnic origin or political opinions, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. The requested State Party shall inform the requesting State Party of its decision with regard to the extradition. The requested State Party shall inform the requesting State Party of any reason for refusal of extradition unless the requested State Party is prevented from doing so by its domestic law or its international legal obligations.

19. Each State Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary-General of the United Nations the name and address of an authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest. The Secretary-General shall set up and keep updated a register of authorities so designated by the States Parties. Each State Party shall ensure that the details held in the register are correct at all times.

20. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 38

Transfer of sentenced persons

States Parties may, taking into consideration the rights of sentenced persons, consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention, in order that they may complete their sentences there. States Parties may also take into account issues relating to consent, rehabilitation and reintegration.

Article 39

Transfer of criminal proceedings

1. States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the criminal prosecution of an offence established in accordance with this Convention where such a transfer is deemed to be in the interests of the proper administration of justice, particularly in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

2. If a State Party that makes the transfer of criminal proceedings conditional on the existence of a treaty receives a request for transfer from another State Party with which it has no treaty in this matter, it may consider this Convention as the legal basis for the transfer of criminal proceedings in respect of any offence to which this article applies.

Article 40

General principles and procedures relating to mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences established in accordance with this Convention, and for the purposes of the

collection of evidence in electronic form of offences established in accordance with this Convention, as well as of serious crimes.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 18 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Searching or similarly accessing, seizing or similarly securing, and disclosing electronic data stored by means of an information and communications technology system pursuant to article 44 of this Convention;
- (e) Collecting traffic data in real time pursuant to article 45 of this Convention;
- (f) Intercepting content data pursuant to article 46 of this Convention;
- (g) Examining objects and sites;
- (h) Providing information, evidence and expert evaluations;
- (i) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (j) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (k) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party
- (l) Recovering proceeds of crime;
- (m) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 8 to 31 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty on mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 8 to 31 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply the provisions of those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party. Assistance may be refused when requests involve matters of a *de minimis* nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention.

9. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party and whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences established in accordance with this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

10. For the purposes of paragraph 9 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall, without delay, implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which the person was transferred for time spent in the custody of the State Party to which the person was transferred.

11. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 9 and 10 of this article so agrees, that person, regardless of the person's nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to the person's departure from the territory of the State from which the person was transferred.

12. (a) Each State Party shall designate a central authority or authorities that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual

legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory;

(b) Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority;

(c) The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, and shall set up and keep updated a register of central authorities designated by the States Parties. Each State Party shall ensure that the details held in the register are correct at all times;

(d) Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

13. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

14. Where not prohibited by their respective laws, central authorities of States Parties are encouraged to transmit and receive requests for mutual legal assistance, and communications related thereto, as well as evidence, in electronic form under conditions allowing the requested State Party to establish authenticity and ensuring the security of communications.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible and appropriate, the identity, location and nationality of any person concerned, as well as the country of origin, description and location of any item or accounts concerned;

(f) Where applicable, the time period for which the evidence, information or other assistance is sought; and

(g) The purpose for which the evidence, information or other assistance is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness, victim or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by videoconference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party. If the requested State Party does not have access to the technical means necessary for holding a videoconference, such means may be provided by the requesting State Party, upon mutual agreement.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;
- (b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests;
- (c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;
- (d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, language, religion, nationality, ethnic origin or political opinions, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

23. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

24. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.
25. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.
26. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.
27. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.
28. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 27 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.
29. Without prejudice to the application of paragraph 11 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of the person's liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to the person's departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of 15 consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which the person has been officially informed that the presence of the person is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of the person's own free will.
30. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.
31. The requested State Party:
 - (a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;
 - (b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party, in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.
32. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 41

24/7 network

1. Each State Party shall designate a point of contact available 24 hours a day, 7 days a week, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of specific criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings concerning offences established in accordance with this Convention, or for the collection, obtaining and preservation of evidence in electronic form for the purposes of paragraph 3 of this article and in relation to the offences established in accordance with this Convention, as well as to serious crime.
2. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of such point of contact and keep an updated register of points of contact designated for the purposes of this article and shall annually circulate to the States Parties the updated list of contact points.
3. Such assistance shall include facilitating or, if permitted by the domestic law and practice of the requested State Party, directly carrying out the following measures:
 - (a) The provision of technical advice;
 - (b) The preservation of stored electronic data pursuant to articles 42 and 43 of this Convention, including, as appropriate, information about the location of the service provider, if known to the requested State Party, to assist the requesting State Party in making a request;
 - (c) The collection of evidence and the provision of legal information;
 - (d) The locating of suspects; or
 - (e) The provision of electronic data to avert an emergency.
4. A State Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another State Party on an expedited basis. If the point of contact designated by a State Party is not part of that State Party's authority or authorities responsible for mutual legal assistance or extradition, the point of contact shall ensure that it is able to coordinate with that authority or those authorities on an expedited basis.
5. Each State Party shall ensure that trained and equipped personnel are available to ensure the operation of the 24/7 network.
6. States Parties may also use and strengthen existing authorized networks of points of contact, where applicable, and within the limits of their domestic laws, including the 24/7 networks for computer-related crime of the International Criminal Police Organization for prompt police-to-police cooperation and other methods of information exchange cooperation.

Article 42

International cooperation for the purpose of expedited preservation of stored electronic data

1. A State Party may request another State Party to order or otherwise obtain, in accordance with article 25 of this Convention, the expeditious preservation of electronic data stored by means of an information and communications technology system located within the territory of that other State Party, and in respect of which the requesting State Party intends to submit a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the electronic data.

2. The requesting State Party may use the 24/7 network provided for in article 41 of this Convention to seek information concerning the location of the electronic data stored by means of an information and communications technology system and, as appropriate, information about the location of the service provider.
3. A request for preservation made under paragraph 1 of this article shall specify:
 - (a) The authority seeking the preservation;
 - (b) The offence that is the subject of a criminal investigation, prosecution or judicial proceeding and a brief summary of the related facts;
 - (c) The stored electronic data to be preserved and their relationship to the offence;
 - (d) Any available information identifying the custodian of the stored electronic data or the location of the information and communications technology system;
 - (e) The necessity of the preservation;
 - (f) That the requesting State Party intends to submit a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the stored electronic data;
 - (g) As appropriate, the need to keep the request for preservation confidential and not to notify the user.
4. Upon receiving the request from another State Party, the requested State Party shall take all appropriate measures to preserve expeditiously the specified electronic data in accordance with its domestic law. For the purposes of responding to a request, dual criminality shall not be required as a condition for providing such preservation.
5. A State Party that requires dual criminality as a condition for responding to a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored electronic data may, in respect of offences other than those established in accordance with this Convention, reserve the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that, at the time of disclosure, the condition of dual criminality could not be fulfilled.
6. In addition, a request for preservation may be refused only on the basis of the grounds contained in article 40, paragraph 21 (b) and (c) and paragraph 22, of this Convention.
7. Where the requested State Party believes that preservation will not ensure the future availability of the data or will threaten the confidentiality of or otherwise prejudice the requesting State Party's investigation, it shall promptly so inform the requesting State Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.
8. Any preservation effected in response to a request made pursuant to paragraph 1 of this article shall be for a period of not less than 60 days, in order to enable the requesting State Party to submit a request for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data. Following the receipt of such a request, the data shall continue to be preserved pending a decision on that request.
9. Before the expiry of the preservation period in paragraph 8 of this article, the requesting State Party may request an extension of the period of preservation.

Article 43

International cooperation for the purpose of expedited disclosure of preserved traffic data

1. Where, in the course of the execution of a request made pursuant to article 42 of this Convention to preserve traffic data concerning a specific communication, the requested State Party discovers that a service provider in another State Party was involved in the transmission of the communication, the requested State Party shall expeditiously disclose to the requesting State Party a sufficient amount of traffic data to identify that service provider and the path through which the communication was transmitted.
2. Disclosure of traffic data under paragraph 1 of this article may be refused only on the basis of the grounds contained in article 40, paragraph 21 (b) and (c) and paragraph 22, of this Convention.

Article 44

Mutual legal assistance in accessing stored electronic data

1. A State Party may request another State Party to search or similarly access, seize or similarly secure, and disclose electronic data stored by means of an information and communications technology system located within the territory of the requested State Party, including electronic data that have been preserved pursuant to article 42 of this Convention.
2. The requested State Party shall respond to the request through the application of relevant international instruments and laws referred to in article 35 of this Convention, and in accordance with other relevant provisions of this chapter.
3. The request shall be responded to on an expedited basis where:
 - (a) There are grounds to believe that the relevant data are particularly vulnerable to loss or modification; or
 - (b) The instruments and laws referred to in paragraph 2 of this article otherwise provide for expedited cooperation.

Article 45

Mutual legal assistance in the real-time collection of traffic data

1. States Parties shall endeavour to provide mutual legal assistance to each other in the real-time collection of traffic data associated with specified communications in their territory transmitted by means of an information and communications technology system. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, such assistance shall be governed by the conditions and procedures provided for under domestic law.
2. Each State Party shall endeavour to provide such assistance at least with respect to criminal offences for which the real-time collection of traffic data would be available in a similar domestic case.
3. A request made in accordance with paragraph 1 of this article shall specify:
 - (a) The name of the requesting authority;
 - (b) A summary of the main facts and the nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates;
 - (c) The electronic data in relation to which the collection of the traffic data is required and their relationship to the offence;

- (d) Any available data that identify the owner or user of the data or the location of the information and communications technology system;
- (e) Justification for the need to collect the traffic data;
- (f) The period for which traffic data are to be collected and a corresponding justification of its duration.

Article 46

Mutual legal assistance in the interception of content data

States Parties shall endeavour to provide mutual legal assistance to each other in the real-time collection or recording of content data of specified communications transmitted by means of an information and communications technology system, to the extent permitted under treaties applicable to them or under their domestic laws.

Article 47

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences established in accordance with this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

- (a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services, taking into account existing channels, including those of the International Criminal Police Organization, in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences established in accordance with this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

- (b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences established in accordance with this Convention concerning:

- (i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;
 - (ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;
 - (iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

- (c) To provide, where appropriate, necessary items or data for analytical or investigative purposes;

- (d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit the offences established in accordance with this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities, as well as cybercrime tactics, techniques and procedures;

- (e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

- (f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken, as appropriate, for the purpose of early identification of the offences established in accordance with this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences established in accordance with this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

Article 48

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to offences established in accordance with this Convention that are the subject of criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigations are to take place is fully respected.

Article 49

*Mechanisms for the recovery of property through international cooperation
in confiscation*

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 50 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and

(c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to article 50, paragraph 2, of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for the purposes of paragraph 1 (a) of this article;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis

for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for the purposes of paragraph 1 (a) of this article; and

(c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 50

International cooperation for the purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for the confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 31, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 40 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 40, paragraph 15, of this Convention, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location, and where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process, and a statement that the confiscation order is final;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty,

agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures may be lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.

8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

10. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 51

Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings or might lead to a request by that State Party under article 50 of this Convention.

Article 52

Return and disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 50 of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on a request made by another State Party in accordance with article 50 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their prior legitimate owners.

3. When acting on a request made by another State Party in accordance with articles 31 and 50 of this Convention, a State Party may, after due consideration has been given to compensation of victims, give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the

account designated in accordance with article 56, paragraph 2 (c), of this Convention, and to intergovernmental bodies specializing in the fight against cybercrime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

Chapter VI

Preventive measures

Article 53

Preventive measures

1. Each State Party shall endeavour, in accordance with fundamental principles of its legal system, to develop and implement or maintain effective and coordinated policies and best practices to reduce existing or future opportunities for cybercrime through appropriate legislative, administrative or other measures.

2. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of relevant individuals and entities outside the public sector, such as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, as well as the general public, in the relevant aspects of prevention of the offences established in accordance with this Convention.

3. Preventive measures may include:

(a) Strengthening cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant individuals and entities outside the public sector, such as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities for the purpose of addressing relevant aspects of preventing and combating the offences established in accordance with this Convention;

(b) Promoting public awareness regarding the existence, causes and gravity of the threat posed by the offences established in accordance with this Convention through public information activities, public education, media and information literacy programmes and curricula that promote public participation in preventing and combating such offences;

(c) Building and making efforts to increase the capacity of domestic criminal justice systems, including training and developing expertise among criminal justice practitioners, as part of national prevention strategies against the offences established in accordance with this Convention;

(d) Encouraging service providers to take effective measures, where feasible in the light of national circumstances and to the extent permitted by domestic law, to strengthen the security of the service providers' products, services and customers;

(e) Recognizing the contributions of the legitimate activities of security researchers when intended solely, and to the extent permitted and subject to the conditions prescribed by domestic law, to strengthen and improve the security of service providers' products, services and customers located within the territory of the State Party;

(f) Developing, facilitating and promoting programmes and activities in order to discourage those at risk of engaging in cybercrime from becoming offenders and to develop their skills in a lawful manner;

(g) Endeavouring to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention;

(h) Developing strategies and policies, in accordance with domestic law, to prevent and eradicate gender-based violence that occurs through the use of an information and communications technology system, as well as taking into consideration the special circumstances and needs of persons in vulnerable situations in developing preventive measures;

(i) Undertaking specific and tailored efforts to keep children safe online, including through education and training on and raising public awareness of child sexual abuse or child sexual exploitation online and through revising domestic legal frameworks and enhancing international cooperation aimed at its prevention, as well as making efforts to ensure the swift removal of child sexual abuse and child sexual exploitation material;

(j) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes and ensuring that the public has adequate access to information;

(k) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive and impart public information concerning cybercrime;

(l) Developing or strengthening support programmes for victims of the offences established in accordance with this Convention;

(m) Preventing and detecting transfers of proceeds of crime and property related to the offences established in accordance with this Convention.

4. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant competent authority or authorities responsible for preventing and combating cybercrime are known and accessible to the public, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incident that may be considered a criminal offence established in accordance with this Convention.

5. States Parties shall endeavour to periodically evaluate existing relevant national legal frameworks and administrative practices with a view to identifying gaps and vulnerabilities and ensuring their relevance in the face of changing threats posed by the offences established in accordance with this Convention.

6. States Parties may collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of cybercrime.

7. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures to prevent cybercrime.

Chapter VII

Technical assistance and information exchange

Article 54

Technical assistance and capacity-building

1. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance and capacity-building, including training

and other forms of assistance, the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge and the transfer of technology on mutually agreed terms, taking into particular consideration the interests and needs of developing States Parties, with a view to facilitating the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

2. States Parties shall, to the extent necessary, initiate, develop, implement or improve specific training programmes for their personnel responsible for the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

3. Activities referred to in paragraphs 1 and 2 of this article may deal, to the extent permitted by domestic law, with the following:

(a) Methods and techniques used in the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention;

(b) Building capacity in the development and planning of strategic policies and legislation to prevent and combat cybercrime;

(c) Building capacity in the collection, preservation and sharing of evidence, in particular in electronic form, including the maintenance of the chain of custody and forensic analysis;

(d) Modern law enforcement equipment and the use thereof;

(e) Training of competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance and other means of cooperation that meet the requirements of this Convention, especially for the collection, preservation and sharing of evidence in electronic form;

(f) Prevention, detection and monitoring of the movements of proceeds deriving from the commission of the offences covered by this Convention, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities;

(g) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the seizure, confiscation and return of proceeds of offences covered by this Convention;

(h) Methods used in the protection of victims and witnesses who cooperate with judicial authorities;

(i) Training in relevant substantive and procedural law, and law enforcement investigation powers, as well as in national and international regulations and in languages.

4. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to leverage the expertise of and cooperate closely with other States Parties and relevant international and regional organizations, non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, with a view to enhancing the effective implementation of this Convention.

5. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 3 of this article, and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern.

6. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes and effects of offences covered by this Convention committed in their respective territories, with a view to

developing, with the participation of the competent authorities and relevant non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, strategies and action plans to prevent and combat cybercrime.

7. States Parties shall promote training and technical assistance that facilitates timely extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, assistance with the drafting and handling of mutual legal assistance requests, and secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

8. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize the effectiveness of technical assistance and capacity-building in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

9. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the efforts of developing countries to implement this Convention through technical assistance programmes and capacity-building projects.

10. Each State Party shall endeavour to make voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects with a view to implementing this Convention through technical assistance and capacity-building.

Article 55

Exchange of information

1. Each State Party shall consider analysing, as appropriate, in consultation with relevant experts, including from non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, trends in its territory with respect to offences covered by this Convention, as well as the circumstances in which such offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise and information concerning cybercrime, with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as best practices, to prevent and combat such crime.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and practical measures to prevent and combat offences covered by this Convention and making assessments of their effectiveness and efficiency.

4. States Parties shall consider exchanging information on legal, policy and technological developments related to cybercrime and the collection of evidence in electronic form.

Article 56

Implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of the offences covered by this Convention on society in general and, in particular, on sustainable development.

2. States Parties are strongly encouraged to make concrete efforts, to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with other States Parties, in particular developing countries, with a view to strengthening their capacity to prevent and combat the offences covered by this Convention;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of other States Parties, in particular developing countries, in effectively preventing and combating the offences covered by this Convention and to help them to implement this Convention;

(c) To provide technical assistance to other States Parties, in particular developing countries, in support of meeting their needs regarding the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism;

(d) To encourage, as appropriate, non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, as well as financial institutions, to contribute to the efforts of States Parties, including in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention;

(e) To exchange best practices and information with regard to activities undertaken, with a view to improving transparency, avoiding duplication of effort and making best use of any lessons learned.

3. States Parties shall also consider using existing subregional, regional and international programmes, including conferences and seminars, to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries.

4. To the extent possible, States Parties shall ensure that resources and efforts are distributed and directed to support the harmonization of standards, skills, capacity, expertise and technical capabilities with the aim of establishing common minimum standards among States Parties to eradicate safe havens for the offences covered by this Convention and strengthen the fight against cybercrime.

5. To the extent possible, the measures taken under this article shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international levels.

6. States Parties may conclude bilateral, regional or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

Chapter VIII

Mechanism of implementation

Article 57

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention.

Thereafter, regular meetings of the Conference shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.

3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of observers, and the payment of expenses incurred in carrying out those activities. Such rules and related activities shall take into account principles such as effectiveness, inclusivity, transparency, efficiency and national ownership.

4. In establishing its regular meetings, the Conference of the States Parties shall take into account the time and location of the meetings of other relevant international and regional organizations and mechanisms in similar matters, including their subsidiary treaty bodies, consistent with the principles identified in paragraph 3 of this article.

5. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating the effective use and implementation of this Convention, the identification of any problems thereof, as well as the activities carried out by States Parties under this Convention, including encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information on legal, policy and technological developments pertaining to the offences established in accordance with this Convention and the collection of evidence in electronic form among States Parties and relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, in accordance with domestic law, as well as on patterns and trends in cybercrime and on successful practices for preventing and combating such offences;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities;

(d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional organizations and mechanisms for preventing and combating the offences established in accordance with this Convention, in order to avoid unnecessary duplication of work;

(e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;

(f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation as well as considering possible supplementation or amendment of the Convention;

(g) Elaborating and adopting supplementary protocols to this Convention on the basis of articles 61 and 62 of this Convention;

(h) Taking note of the technical assistance and capacity-building requirements of States Parties regarding the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.

6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on legislative, administrative and other measures, as well as on its programmes, plans and practices, to implement this Convention, as required by the Conference. The Conference shall examine the most effective way of receiving and acting upon information, including, inter alia, information received from States

Parties and from competent international and regional organizations. Inputs received from representatives of relevant non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, duly accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference, may also be considered.

7. For the purpose of paragraph 5 of this article, the Conference of the States Parties may establish and administer such review mechanisms as it considers necessary.

8. Pursuant to paragraphs 5 to 7 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems necessary, any appropriate mechanisms or subsidiary bodies to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 58

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference as they pertain to this Convention;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties, as envisaged in this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter IX

Final provisions

Article 59

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating the offences established in accordance with this Convention.

Article 60

Effects of the Convention

1. If two or more States Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly.

2. Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of a State Party under international law.

Article 61

Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.

2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 62

Adoption of supplementary protocols

1. At least 60 States Parties shall be required before any supplementary protocol is considered for adoption by the Conference of the States Parties. The Conference shall make every effort to achieve consensus on any supplementary protocol. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the supplementary protocol shall, as a last resort, require for its adoption at least a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

Article 63

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or any other peaceful means of their own choice.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation or other peaceful means within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.
3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.
4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 64

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature in Hanoi in 2025 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 31 December 2026.
2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations, provided that at least one member State of such an

organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 65

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date on which this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 66

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 67

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 68

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.¹

Annex

Interpretative notes on specific articles of the United Nations Convention against Cybercrime; Strengthening International Cooperation for Combating Certain Crimes Committed by Means of Information and Communications Technology Systems and for the Sharing of Evidence in Electronic Form of Serious Crimes

Article 2

1. The definition of the term “service provider” in article 2 (e) includes, in subparagraph (ii), those entities that store or otherwise process electronic data on behalf of the users of the services set out in subparagraph (i). For example, under this definition, a service provider includes both services that provide hosting and caching services and services that provide a connection to a network. However, persons who merely use the service of a web hosting company to host their websites are not intended to be covered by this definition.

2. States parties are not obliged to reproduce verbatim in their domestic laws the same terminology defined in article 2 of the convention, provided that those laws

¹ It is noted that interpretative notes on articles 2, 17, 23 and 35 of this Convention were annexed by the Ad Hoc Committee to Elaborate a Comprehensive International Convention on Countering the Use of Information and Communications Technologies for Criminal Purposes to the report on its reconvened concluding session, held from 29 July to 9 August 2024 in New York.

cover such concepts in a manner consistent with the principles and purposes of the convention and offer an equivalent framework for its implementation.

Article 17

3. In the framework of the convention, an offence shall only be deemed an offence under article 17 when the predicate offence is an offence established in accordance with articles 7 to 16 of the convention.

Articles 23 and 35, with regard to the term “investigation”

4. The term “criminal investigations” covers situations where there are reasonable grounds to believe, on the basis of factual circumstances, that a criminal offence (including an offence set out in article 19 of the convention) has been committed or is being committed, including when such an investigation is aimed at stopping or impeding the commission of the offence in question.

Article 35

5. Outside the convention, States parties may afford one another, in accordance with their international obligations, any other forms of international cooperation allowed by the domestic law of the requested State party, applicable mutual legal assistance treaties or equivalent arrangements.

**KONVENCIJA UJEDINJENIH NACIJA PROTIV SAJBER KRIMINALA - JAČANJE
MEĐUNARODNE SARADNJE U BORBI PROTIV ODREĐENIH KRIVIČNIH DJELA IZVRŠENIH
PUTEM SISTEMA INFORMACIONIH I KOMUNIKACIONIH TEHNOLOGIJA I RAZMJENI
DOKAZA U ELEKTRONSKOM OBLIKU ZA TEŠKA KRIVIČNA DJELA**

PREAMBULA

Države ugovornice ove Konvencije,

Imajući u vidu ciljeve i načela Povelje Ujedinjenih nacija,

Konstatujući da informacione i komunikacione tehnologije, iako imaju ogroman potencijal za razvoj društava, stvaraju nove mogućnosti za učinioce, mogu doprinijeti povećanju stope i raznovrsnosti kriminalnih aktivnosti i mogu negativno uticati na države, privredne subjekte i dobrobit pojedinaca i društva u cjelini,

Zabrinute zbog toga što upotreba sistema informacionih i komunikacionih tehnologija može značajno uticati na obim, brzinu i rasprostranjenost krivičnih djela, uključujući krivična djela povezana sa terorizmom i transnacionalnim organizovanim kriminalom, kao što su trgovina ljudima, krijumčarenje migranata, nezakonita proizvodnja i trgovina vatrenim oružjem, njegovim djelovima i komponentama i municijom, trgovina drogama i trgovina kulturnim dobrima,

Uvjere u potrebu da se, kao prioritet, vodi globalna politika krivičnog pravosuđa usmjerena na zaštitu društva od sajber kriminala, između ostalog, donošenjem odgovarajućih propisa, utvrđivanjem zajedničkih krivičnih djela i procesnih ovlašćenja i podsticanjem međunarodne saradnje radi djelotvornijeg sprečavanja i suzbijanja takvih aktivnosti na nacionalnom, regionalnom i međunarodnom nivou,

Odlučne da onima koji se bave sajber kriminalom uskrate sigurno utočište tako što će se ova krivična djela goniti gdje god budu izvršena,

Naglašavajući potrebu za unapređenjem koordinacije i saradnje između država, između ostalog, pružanjem tehničke pomoći i jačanjem kapaciteta, uključujući prenos tehnologije pod međusobno dogovorenim uslovima, državama, naročito državama u razvoju, na njihov zahtjev, radi unapređenja nacionalnog zakonodavstva i okvira i jačanja kapaciteta nacionalnih organa za postupanje u oblasti sajber kriminala u svim njegovim oblicima, uključujući njegovo sprečavanje, otkrivanje, istragu i krivično gonjenje, i ističući u tom kontekstu ulogu Ujedinjenih nacija,

Prepoznajući sve veći broj žrtava sajber kriminala, značaj ostvarivanja pravde za te žrtve i potrebu da se u mjerama za sprečavanje i suzbijanje krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom odgovori na potrebe lica u ranjivom položaju,

Odlučne da djelotvornije sprečavaju, otkrivaju i suzbijaju međunarodne transfere imovine stečene kao rezultat sajber kriminala i da jačaju međunarodnu saradnju u povraćaju i vraćanju prihoda od krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom,

Imajući u vidu da su sprečavanje i borba protiv sajber kriminala odgovornost svih država i da one moraju međusobno sarađivati, uz podršku i učešće relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija, kao i nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora, ako njihovi naporu u ovoj oblasti treba da budu djelotvorni,

Prepoznajući značaj uključivanja rodne perspektive u sve relevantne aktivnosti za sprečavanje i suzbijanje krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom, u skladu sa domaćim pravom,

Imajući u vidu potrebu ostvarivanja ciljeva organa za sprovođenje zakona i obezbjeđivanja poštovanja ljudskih prava i osnovnih sloboda sadržanih u primjenjivim međunarodnim i regionalnim instrumentima,

Potvrđujući pravo na zaštitu od proizvoljnog ili nezakonitog miješanja u privatnost i značaj zaštite ličnih podataka,

Pohvaljujući rad Kancelarije Ujedinjenih nacija za droge i kriminal i drugih međunarodnih i regionalnih organizacija na sprečavanju i suzbijanju sajber kriminala,

Podsjećajući na rezolucije Generalne skupštine 74/247 od 27. decembra 2019. godine i 75/282 od 26. maja 2021. godine,

Uzimajući u obzir postojeće međunarodne i regionalne konvencije i ugovore o saradnji u krivičnim stvarima, kao i slične ugovore koji postoje između država članica Ujedinjenih nacija,

Sporazumjele su se kako slijedi:

POGLAVLJE I OPŠTE ODREDBE

Član 1 Predmet

Predmet ove Konvencije je da:

- (a) promoviše i jača mjere za djelotvornije i efikasnije sprečavanje i borbu protiv sajber kriminala;
- (b) promoviše, olakšava i jača međunarodnu saradnju u sprečavanju i borbi protiv sajber kriminala; i
- (c) promoviše, olakšava i podržava tehničku pomoć i jačanje kapaciteta radi sprečavanja i borbe protiv sajber kriminala, naročito u korist država u razvoju.

Član 2 Značenje izraza

Za potrebe ove Konvencije:

- (a) „sistem informacionih i komunikacionih tehnologija“ označava svaki uređaj ili grupu međusobno povezanih ili povezanih uređaja, od kojih jedan ili više njih, na osnovu programa, prikuplja, skladišti i automatski obrađuje elektronske podatke;
- (b) „elektronski podaci“ označavaju svako predstavljanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku pogodnom za obradu u sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija, uključujući program kojim se sistem informacionih i komunikacionih tehnologija može navesti da izvršava određenu funkciju;
- (c) „podaci o saobraćaju“ označavaju elektronske podatke koji se odnose na komunikaciju putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, koje generiše sistem informacionih i komunikacionih tehnologija koji je bio dio komunikacionog lanca, a koji ukazuju na porijeklo, odredište, putanju, vrijeme, datum, veličinu, trajanje ili vrstu osnovne usluge komunikacije;

(d) „podaci o sadržaju“ označavaju elektronske podatke, osim podataka o pretplatniku ili podataka o saobraćaju, koji se odnose na sadržinu podataka prenesenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, uključujući, ali ne ograničavajući se na, slike, tekstualne poruke, glasovne poruke, audio zapise i video zapise;

(e) „pružalac usluga“ označava svaki javni ili privatni subjekt koji:

(i) korisnicima svojih usluga omogućava komunikaciju putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija; ili

(ii) obrađuje ili skladišti elektronske podatke u ime takve komunikacione usluge ili korisnika takve usluge;

(f) „podaci o pretplatniku“ označavaju sve informacije koje čuva pružalac usluga, a koje se odnose na pretplatnike njegovih usluga, osim podataka o saobraćaju ili podataka o sadržaju, na osnovu kojih se može utvrditi:

(i) vrsta korišćene komunikacione usluge, tehničke odredbe u vezi sa njom i period pružanja usluge;

(ii) identitet pretplatnika, poštanska ili geografska adresa, broj telefona ili drugi pristupni broj, podaci o obračunu ili plaćanju dostupni na osnovu ugovora ili drugog aranžmana o pružanju usluge;

(iii) druge informacije o mjestu instalacije komunikacione opreme, dostupne na osnovu ugovora ili drugog aranžmana o pružanju usluge;

(g) „lični podaci“ označavaju sve informacije koje se odnose na identifikovano ili određivo fizičko lice;

(h) „teško krivično djelo“ označava ponašanje koje predstavlja krivično djelo za koje je propisana kazna lišenja slobode u trajanju od najmanje četiri godine ili teža kazna;

(i) „imovina“ označava imovinu svake vrste, bilo materijalnu ili nematerijalnu, pokretnu ili nepokretnu, tjelesnu ili bestjelesnu, uključujući virtuelnu imovinu, kao i pravne isprave ili instrumente kojima se dokazuje pravo svojine ili drugo pravo na takvoj imovini;

(j) „prihod od kriminalne djelatnosti“ označava svaku imovinu stečenu ili pribavljenu, neposredno ili posredno, izvršenjem krivičnog djela;

(k) „zamrzavanje“ ili „privremeno oduzimanje“ označava privremenu zabranu prenosa, pretvaranja, raspolaganja ili kretanja imovine ili privremeno preuzimanje čuvanja ili kontrole nad imovinom na osnovu naredbe suda ili drugog nadležnog organa;

(l) „konfiskacija“, koja obuhvata oduzimanje imovine kada je to primjenjivo, označava trajno oduzimanje imovine na osnovu naredbe suda ili drugog nadležnog organa;

(m) „predikatno krivično djelo“ označava svako krivično djelo kojim je ostvaren prihod koji može postati predmet krivičnog djela iz člana 17 ove Konvencije;

(n) „organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju“ označava organizaciju koju su osnovale suverene države određenog regiona na koju su države članice prenijele nadležnost u pogledu pitanja uređenih ovom Konvencijom i koja je, u skladu sa svojim unutrašnjim postupcima, propisno ovlašćena da potpiše, ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi Konvenciji; upućivanje na „države ugovornice“ u ovoj Konvenciji odnosi se na takve organizacije u granicama njihove nadležnosti;

(o) „vanredna situacija“ označava situaciju u kojoj postoji značajan i neposredan rizik po život ili bezbjednost bilo kog fizičkog lica.

Član 3

Područje primjene

Ova Konvencija primjenjuje se, osim ako je drugačije određeno, na:

(a) sprečavanje, istragu i krivično gonjenje krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući zamrzavanje, privremeno oduzimanje, konfiskaciju i vraćanje prihoda od tih krivičnih djela;

(b) prikupljanje, pribavljanje, čuvanje i razmjenu dokaza u elektronskom obliku za potrebe krivičnih istraga ili postupaka, kako je predviđeno čl. 23 i 35 ove Konvencije.

Član 4

Krivična djela utvrđena u skladu sa drugim konvencijama i protokolima Ujedinjenih nacija

1. Pri sprovođenju drugih primjenjivih konvencija i protokola Ujedinjenih nacija kojih su države ugovornice strane, države ugovornice obezbjeđuju da se krivična djela utvrđena u skladu sa tim konvencijama i protokolima smatraju krivičnim djelima i prema domaćem pravu kada su izvršena korišćenjem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija.

2. Ništa u ovom članu ne tumači se tako da utvrđuje krivična djela u skladu sa ovom Konvencijom.

Član 5

Zaštita suvereniteta

1. Države ugovornice izvršavaju obaveze iz ove Konvencije na način koji je u skladu sa načelima suverene jednakosti i teritorijalnog integriteta država i načelom nemiješanja u unutrašnje poslove drugih država.

2. Ništa u ovoj Konvenciji ne daje pravo državi ugovornici da na teritoriji druge države vrši jurisdikciju i obavlja funkcije koje su domaćim pravom te druge države isključivo rezervisane za njene organe.

Član 6

Poštovanje ljudskih prava

1. Države ugovornice obezbjeđuju da je sprovođenje njihovih obaveza na osnovu ove Konvencije u skladu sa njihovim obavezama prema međunarodnom pravu o ljudskim pravima.

2. Ništa u ovoj Konvenciji ne smije se tumačiti na način koji dopušta kršenje ljudskih prava ili osnovnih sloboda, uključujući prava koja se odnose na slobodu izražavanja, savjesti, mišljenja, vjeroispovijesti ili uvjerenja, mirnog okupljanja i udruživanja, u kontekstu primjenjivog međunarodnog prava o ljudskim pravima i u skladu sa njim.

Poglavlje II.
Kriminalizacija
Član 7
Nezakonit pristup

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivično djelo prema njenom domaćem pravu utvrdi, kada je izvršen namjerno, pristup cijelom sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili njegovom dijelu bez ovlašćenja.

2. Država ugovornica može zahtijevati da krivično djelo bude izvršeno povredom mjera bezbjednosti, sa namjerom pribavljanja elektronskih podataka ili drugom protivpravnom ili kriminalnom namjerom, ili u odnosu na sistem informacionih i komunikacionih tehnologija koji je povezan sa drugim sistemom informacionih i komunikacionih tehnologija.

Član 8
Nezakonito presretanje

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršena namjerno i bez ovlašćenja, presretanje tehničkim sredstvima nejavnih prenosa elektronskih podataka prema, iz ili unutar sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, uključujući elektromagnetne emisije sistema informacionih i komunikacionih tehnologija koje prenose takve elektronske podatke.

2. Država ugovornica može zahtijevati da krivično djelo bude izvršeno protivpravnom ili kriminalnom namjerom ili u odnosu na sistem informacionih i komunikacionih tehnologija koji je povezan sa drugim sistemom informacionih i komunikacionih tehnologija.

Član 9
Ometanje elektronskih podataka

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršena namjerno i bez ovlašćenja, oštećenje, brisanje, pogoršanje, izmjena ili potiskivanje elektronskih podataka.

2. Država ugovornica može zahtijevati da ponašanje opisano u stavu 1 ovog člana prouzrokuje ozbiljnu štetu.

Član 10
Ometanje sistema informacionih i komunikacionih tehnologija

Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivično djelo prema njenom domaćem pravu utvrdi, kada je izvršeno namjerno i bez ovlašćenja, ozbiljno ometanje funkcionisanja sistema informacionih i komunikacionih tehnologija unošenjem, prenosom, oštećivanjem, brisanjem, pogoršanjem, izmjenom ili potiskivanjem elektronskih podataka.

Član 11

Zloupotreba uređaja

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršeni namjerno i bez ovlašćenja:

(a) pribavljanje, proizvodnja, prodaja, nabavka radi upotrebe, uvoz, distribucija ili drugo stavljanje na raspolaganje:

(i) uređaja, uključujući program, projektovanog ili prilagođenog prvenstveno za izvršenje bilo kojeg krivičnog djela utvrđenog u skladu sa čl. 7 do 10 ove Konvencije; ili

(ii) lozinke, pristupnih podataka, elektronskog potpisa ili sličnih podataka kojima se može pristupiti cijelom sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili njegovom dijelu;

sa namjerom da se uređaj, uključujući program, ili lozinka, pristupni podaci, elektronski potpis ili slični podaci koriste radi izvršenja bilo kojeg krivičnog djela utvrđenog u skladu sa čl. 7 do 10 ove Konvencije; i

(b) posjedovanje predmeta iz tačke (a) podtač. (i) ili (ii) ovog stava, sa namjerom da se koristi radi izvršenja bilo kojeg krivičnog djela utvrđenog u skladu sa čl. 7 do 10 ove Konvencije.

2. Ovaj član ne tumači se tako da uspostavlja krivičnu odgovornost kada pribavljanje, proizvodnja, prodaja, nabavka radi upotrebe, uvoz, distribucija ili drugo stavljanje na raspolaganje, odnosno posjedovanje iz stava 1 ovog člana, nije izvršeno u svrhu izvršenja krivičnog djela utvrđenog u skladu sa čl. 7 do 10 ove Konvencije, kao što je slučaj sa ovlašćenim testiranjem ili zaštitom sistema informacionih i komunikacionih tehnologija.

3. Svaka država ugovornica može zadržati pravo da ne primjenjuje stav 1 ovog člana, pod uslovom da se rezerva ne odnosi na prodaju, distribuciju ili drugo stavljanje na raspolaganje predmeta iz stava 1 tačka (a) podtačka (ii) ovog člana.

Član 12

Krivotvorenje povezano sa sistemom informacionih i komunikacionih tehnologija

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršeni namjerno i bez ovlašćenja, unošenje, izmjena, brisanje ili potiskivanje elektronskih podataka kojima nastaju neautentični podaci, sa namjerom da se u pravne svrhe smatraju autentičnim ili da se po njima postupa kao da su autentični, bez obzira na to da li su podaci neposredno čitljivi i razumljivi.

2. Država ugovornica može zahtijevati postojanje namjere prevare ili slične protivpravne ili kriminalne namjere prije nastupanja krivične odgovornosti.

Član 13

Krađa ili prevara povezana sa sistemom informacionih i komunikacionih tehnologija

Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivično djelo prema njenom domaćem pravu utvrdi, kada je izvršeno namjerno i bez ovlašćenja, prouzrokovanje gubitka imovine drugom licu putem:

(a) bilo kakvog unošenja, izmjene, brisanja ili potiskivanja elektronskih podataka;

- (b) bilo kakvog ometanja funkcionisanja sistema informacionih i komunikacionih tehnologija;
- (c) bilo kakve obmane u pogledu činjeničnih okolnosti izvršene putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija koja prouzrokuje da lice učini ili propusti da učini nešto što inače ne bi učinilo ili propustilo;

sa prevarnom ili nepoštenom namjerom da se za sebe ili drugo lice, bez ovlašćenja, pribavi novčana ili druga imovinska korist.

Član 14

Krivična djela povezana sa materijalom seksualnog zlostavljanja ili seksualnog iskorišćavanja djece na internetu

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršena namjerno i bez ovlašćenja, sljedeća ponašanja:

(a) proizvodnja, nuđenje, prodaja, distribucija, prenos, emitovanje, prikazivanje, objavljivanje ili drugo stavljanje na raspolaganje materijala koji sadrži seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorišćavanje djece putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija;

(b) vrbovanje, pribavljanje ili pristupanje materijalu koji sadrži seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorišćavanje djece putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija;

(c) posjedovanje ili kontrolisanje materijala koji sadrži seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorišćavanje djece, a koji je uskladišten u sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili drugom mediju za čuvanje;

(d) finansiranje krivičnih djela utvrđenih u skladu sa podtač. (a) do (c) ovog stava, koje države ugovornice mogu utvrditi kao posebno krivično djelo.

2. Za potrebe ovog člana, izraz „materijal koji sadrži seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorišćavanje djece“ obuhvata vizuelni materijal, a može obuhvatati pisani ili audio sadržaj kojim se prikazuje, opisuje ili predstavlja lice mlađe od 18 godina:

- (a) koje učestvuje u stvarnoj ili simuliranoj seksualnoj aktivnosti;
- (b) koje je prisutno kada drugo lice učestvuje u bilo kojoj seksualnoj aktivnosti;
- (c) čiji su polni djelovi tijela prikazani prvenstveno u seksualne svrhe; ili
- (d) koje je podvrgnuto mučenju ili okrutnom, nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju, a takav materijal je seksualne prirode.

3. Država ugovornica može zahtijevati da materijal iz stava 2 ovog člana bude ograničen na materijal koji:

- (a) prikazuje, opisuje ili predstavlja postojeće lice; ili
- (b) vizuelno prikazuje seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorišćavanje djece.

4. U skladu sa domaćim pravom i primjenjivim međunarodnim obavezama, države ugovornice mogu preduzeti mjere radi isključenja iz kriminalizacije:

- (a) ponašanja djece u vezi sa materijalom koji su sama proizvela i na kojem su prikazana; ili
- (b) sporazumne proizvodnje, prenosa ili posjedovanja materijala iz stava 2 tač. (a) do (c) ovog člana, kada je prikazano ponašanje zakonito prema domaćem pravu i kada se takav materijal čuva isključivo za privatnu i sporazumnu upotrebu lica koja su u njega uključena.

5. Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na međunarodne obaveze koje su povoljnije za ostvarivanje prava djeteta.

Član 15

Vrbovanje ili mamljenje radi izvršenja krivičnog djela seksualne prirode protiv djeteta

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivično djelo prema njenom domaćem pravu utvrdi namjerno komuniciranje, vrbovanje, mamljenje ili ugovaranje bilo kakvog aranžmana putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija radi izvršenja krivičnog djela seksualne prirode protiv djeteta, kako je definisano domaćim pravom, uključujući radi izvršenja bilo kojeg krivičnog djela utvrđenog u skladu sa članom 14 ove Konvencije.

2. Država ugovornica može zahtijevati radnju kojom se dalje ostvaruje ponašanje opisano u stavu 1 ovog člana.

3. Država ugovornica može razmotriti proširenje kriminalizacije u skladu sa stavom 1 ovog člana na lice za koje se vjeruje da je dijete.

4. Države ugovornice mogu preduzeti mjere radi isključenja iz kriminalizacije ponašanja opisanog u stavu 1 ovog člana kada ga izvrši dijete.

Član 16

Neovlašćeno širenje intimnih slika

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela prema njenom domaćem pravu utvrde, kada su izvršeni namjerno i bez ovlašćenja, prodaja, distribucija, prenos, objavljivanje ili drugo stavljanje na raspolaganje intimne slike lica putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, bez saglasnosti lica prikazanog na slici.

2. Za potrebe stava 1 ovog člana, „intimna slika“ označava vizuelni snimak lica starijeg od 18 godina napravljen na bilo koji način, uključujući fotografiju ili video zapis, koji je seksualne prirode, na kojem su otkriveni polni djelovi tijela lica ili je lice prikazano kako učestvuje u seksualnoj aktivnosti, koji je u vrijeme snimanja bio privatn i u pogledu kojeg je lice ili lica prikazana na snimku u vrijeme izvršenja krivičnog djela mogla razumno očekivati privatnost.

3. Država ugovornica može, prema potrebi, proširiti definiciju intimnih slika na prikaze lica mlađih od 18 godina ako su prema domaćem pravu punoljetna za učestvovanje u seksualnim aktivnostima i ako slika ne prikazuje seksualno zlostavljanje ili iskorišćavanje djece.

4. Za potrebe ovog člana, lice mlađe od 18 godina prikazano na intimnoj slici ne može dati saglasnost za širenje intimne slike koja predstavlja materijal seksualnog zlostavljanja ili seksualnog iskorišćavanja djece iz člana 14 ove Konvencije.

5. Država ugovornica može zahtijevati namjeru nanošenja štete prije nastupanja krivične odgovornosti.

6. Države ugovornice mogu preduzeti druge mjere u vezi sa pitanjima obuhvaćenim ovim članom, u skladu sa domaćim pravom i primjenjivim međunarodnim obavezama.

Član 17

Pranje prihoda od kriminalne djelatnosti

1. Svaka država ugovornica, u skladu sa osnovnim načelima svog domaćeg prava, donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivična djela, kada su izvršena namjerno, utvrde:

(a) (i) pretvaranje ili prenos imovine, uz znanje da je ta imovina prihod od kriminalne djelatnosti, radi prikrivanja ili maskiranja nezakonitog porijekla imovine ili pomaganja licu koje je učestvovalo u izvršenju predikatnog krivičnog djela da izbjegne pravne posljedice svojih radnji;

(ii) prikrivanje ili maskiranje stvarne prirode, izvora, mjesta, raspolaganja, kretanja ili vlasništva nad imovinom ili prava u vezi sa imovinom, uz znanje da je ta imovina prihod od kriminalne djelatnosti;

(b) podložno osnovnim načelima svog pravnog sistema:

(i) sticanje, posjedovanje ili korišćenje imovine, uz znanje u trenutku prijema da je ta imovina prihod od kriminalne djelatnosti;

(ii) učešće, udruživanje ili zavjera radi izvršenja, pokušaj izvršenja, pomaganje, podsticanje, olakšavanje i savjetovanje u vezi sa izvršenjem bilo kojeg krivičnog djela utvrđenog u skladu sa ovim članom.

2. Za potrebe sprovođenja ili primjene stava 1 ovog člana:

(a) svaka država ugovornica utvrđuje kao predikatna krivična djela relevantna krivična djela utvrđena u skladu sa čl. 7 do 16 ove Konvencije;

(b) ako zakonodavstvo države ugovornice utvrđuje listu konkretnih predikatnih krivičnih djela, ta lista mora, najmanje, obuhvatiti sveobuhvatan raspon krivičnih djela utvrđenih u skladu sa čl. 7 do 16 ove Konvencije;

(c) za potrebe tačke (b) ovog stava, predikatna krivična djela obuhvataju krivična djela izvršena unutar i izvan jurisdikcije predmetne države ugovornice. Međutim, krivična djela izvršena izvan jurisdikcije države ugovornice smatraju se predikatnim krivičnim djelima samo kada je predmetno ponašanje krivično djelo prema domaćem pravu države u kojoj je izvršeno i kada bi predstavljalo krivično djelo prema domaćem pravu države ugovornice koja sprovodi ili primjenjuje ovaj član da je izvršeno na njenoj teritoriji;

(d) svaka država ugovornica dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija primjerke svojih zakona kojima se sprovodi ovaj član i sve njihove naknadne izmjene ili opis tih zakona;

(e) ako je to potrebno prema osnovnim načelima domaćeg prava države ugovornice, može se predvidjeti da se krivična djela iz stava 1 ovog člana ne primjenjuju na lica koja su izvršila predikatno krivično djelo;

(f) znanje, namjera ili cilj koji predstavljaju element krivičnog djela iz stava 1 ovog člana mogu se zaključiti na osnovu objektivnih činjeničnih okolnosti.

Član 18

Odgovornost pravnih lica

1. Svaka država ugovornica donosi mjere koje mogu biti potrebne, u skladu sa njenim pravnim načelima, radi utvrđivanja odgovornosti pravnih lica za učešće u krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom.

2. Podložno pravnim načelima države ugovornice, odgovornost pravnih lica može biti krivična, građanska ili administrativna.

3. Takva odgovornost ne dovodi u pitanje krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su izvršila krivična djela.

4. Svaka država ugovornica naročito obezbjeđuje da se pravnim licima koja se smatraju odgovornim u skladu sa ovim članom izriču djelotvorne, srazmjerne i odvrćajuće krivične ili nekrivične sankcije, uključujući novčane sankcije.

Član 19

Učešće i pokušaj

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da se kao krivično djelo, u skladu sa domaćim pravom, kada je izvršeno namjerno, utvrdi učešće u bilo kom svojstvu, kao što je saizvršilac, pomagač ili podstrekač, u krivičnom djelu utvrđenom u skladu sa ovom Konvencijom.

2. Svaka država ugovornica može donijeti potrebne zakonodavne i druge mjere da se kao krivično djelo, u skladu sa domaćim pravom, kada je izvršen namjerno, utvrdi svaki pokušaj izvršenja krivičnog djela utvrđenog u skladu sa ovom Konvencijom.

3. Svaka država ugovornica može donijeti potrebne zakonodavne i druge mjere da se kao krivično djelo, u skladu sa domaćim pravom, kada je izvršena namjerno, utvrdi pripremanje krivičnog djela utvrđenog u skladu sa ovom Konvencijom.

Član 20

Zastarjelost

Svaka država ugovornica, kada je to odgovarajuće, uzimajući u obzir težinu krivičnog djela, u svom domaćem pravu utvrđuje dug period zastarjelosti za pokretanje postupka za bilo koje krivično djelo utvrđeno u skladu sa ovom Konvencijom i utvrđuje duži period zastarjelosti ili predviđa zastoje zastarijevanja kada je osumnjičeno lice izbjeglo sprovođenje pravde.

Član 21

Krivično gonjenje, presuđivanje i sankcije

1. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da se za izvršenje krivičnog djela utvrđenog u skladu sa ovom Konvencijom izriču djelotvorne, srazmjerne i odvrćajuće sankcije koje uzimaju u obzir težinu krivičnog djela.

2. Svaka država ugovornica može, u skladu sa svojim domaćim pravom, donijeti zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne radi utvrđivanja otežavajućih okolnosti u odnosu na krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući okolnosti koje utiču na kritičnu informacionu infrastrukturu.

3. Svaka država ugovornica nastoji da obezbijedi da se sva diskreciona ovlašćenja u skladu sa njenim domaćim pravom koja se odnose na krivično gonjenje lica za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom koriste tako da se maksimalno poveća djelotvornost mjera za sprovođenje zakona u odnosu na ta krivična djela, uz dužno uvažavanje potrebe odvrćanja od njihovog izvršenja.

4. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da svako lice protiv kojeg se vodi postupak za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom uživa sva prava i garancije u skladu sa domaćim pravom i primjenjivim međunarodnim obavezama države ugovornice, uključujući pravo na pravično suđenje i prava odbrane.

5. U slučaju krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, svaka država ugovornica preduzima odgovarajuće mjere, u skladu sa domaćim pravom i uz dužno uvažavanje prava odbrane, radi obezbjeđivanja da se uslovi određeni u vezi sa odlukama o puštanju na slobodu prije suđenja ili u postupku po žalbi uzmu u obzir potreba da se obezbijedi prisustvo okrivljenog u narednim krivičnim postupcima.

6. Svaka država ugovornica uzima u obzir težinu krivičnih djela kada razmatra mogućnost prijevremenog puštanja na slobodu ili uslovnog otpusta lica osuđenih za takva krivična djela.

7. Države ugovornice obezbjeđuju da domaće pravo predviđa odgovarajuće mjere za zaštitu djece koja su osumnjičena ili optužena za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom, u skladu sa obavezama iz Konvencije o pravima djeteta i njenih primjenjivih protokola, kao i drugih primjenjivih međunarodnih ili regionalnih instrumenata.

8. Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na načelo da se opis krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, kao i primjenjivih pravnih razloga za isključenje protivpravnosti ili drugih pravnih načela kojima se uređuje zakonitost ponašanja, određuje domaćim pravom države ugovornice i da se takva krivična djela gone i kažnjavaju u skladu sa tim pravom.

POGLAVLJE III

JURISDIKCIJA

Član 22

Jurisdikcija

1. Svaka država ugovornica donosi mjere koje mogu biti potrebne za uspostavljanje svoje jurisdikcije nad krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom kada:

(a) je krivično djelo izvršeno na teritoriji te države ugovornice; ili

(b) je krivično djelo izvršeno na brodu koji plovi pod zastavom te države ugovornice ili u vazduhoplovu koji je u trenutku izvršenja krivičnog djela registrovan prema zakonima te države ugovornice.

2. Podložno članu 5 ove Konvencije, država ugovornica može takođe uspostaviti jurisdikciju nad takvim krivičnim djelom kada:

(a) je krivično djelo izvršeno protiv državljanina te države ugovornice;

(b) je krivično djelo izvršio državljanin te države ugovornice ili lice bez državljanstva koje ima uobičajeno prebivalište na njenoj teritoriji;

(c) krivično djelo spada među krivična djela utvrđena u skladu sa članom 17 stav 1 tačka (b) podtačka (ii) ove Konvencije i izvršeno je van njene teritorije sa ciljem izvršenja na njenoj teritoriji krivičnog djela utvrđenog u skladu sa članom 17 stav 1 tač. (a) podtač. (i) ili (ii) ili (b) podtačka (i) ove Konvencije; ili

(d) je krivično djelo izvršeno protiv države ugovornice.

3. Za potrebe člana 37 stav 11 ove Konvencije, svaka država ugovornica preduzima mjere koje mogu biti potrebne za uspostavljanje svoje jurisdikcije nad krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom kada se navodni učinilac nalazi na njenoj teritoriji, a ona ne izručuje to lice isključivo zbog toga što je njen državljanin.

4. Svaka država ugovornica može takođe donijeti mjere koje mogu biti potrebne za uspostavljanje svoje jurisdikcije nad krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom kada se navodni učinilac nalazi na njenoj teritoriji, a država ga ne izručuje.

5. Ako je država ugovornica koja vrši jurisdikciju na osnovu st. 1 ili 2 ovog člana obaviještena ili na drugi način sazna da druge države ugovornice sprovode istragu, krivično gonjenje ili sudski postupak u vezi sa istim ponašanjem, nadležni organi tih država ugovornica, prema potrebi, međusobno se konsultuju radi koordinacije svojih postupanja.

6. Ne dovodeći u pitanje pravila opšteg međunarodnog prava, ova Konvencija ne isključuje vršenje bilo koje krivične jurisdikcije koju je država ugovornica uspostavila u skladu sa svojim domaćim pravom.

POGLAVLJE IV

Procesne mjere i sprovođenje zakona

Član 23

Područje primjene procesnih mjera

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne za uspostavljanje ovlašćenja i postupaka predviđenih ovim poglavljem za potrebe konkretnih krivičnih istraga ili postupaka.

2. Osim ako je ovom Konvencijom drugačije predviđeno, svaka država ugovornica primjenjuje ovlašćenja i postupke iz stava 1 ovog člana na:

- (a) krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom;
- (b) druga krivična djela izvršena putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija; i
- (c) prikupljanje dokaza u elektronskom obliku za bilo koje krivično djelo.

3. (a) Svaka država ugovornica može zadržati pravo da mjere iz člana 29 ove Konvencije primjenjuje samo na krivična djela ili kategorije krivičnih djela navedene u rezervi, pod uslovom da raspon tih krivičnih djela ili kategorija krivičnih djela nije uži od raspona krivičnih djela na koja primjenjuje mjere iz člana 30 ove Konvencije. Svaka država ugovornica razmatra ograničavanje takve rezerve kako bi omogućila najširu primjenu mjera iz člana 29;

(b) kada država ugovornica, zbog ograničenja u svom zakonodavstvu koje je bilo na snazi u vrijeme usvajanja ove Konvencije, nije u mogućnosti da primijeni mjere iz čl. 29 i 30 ove Konvencije na komunikacije koje se prenose unutar sistema informacionih i komunikacionih tehnologija pružaoca usluga koji:

- (i) posluje u korist zatvorene grupe korisnika; i
- (ii) ne koristi javne komunikacione mreže i nije povezan sa drugim sistemom informacionih i komunikacionih tehnologija, bilo javnim ili privatnim,

ta država ugovornica može zadržati pravo da ne primjenjuje ove mjere na takve komunikacije. Svaka država ugovornica razmatra ograničavanje takve rezerve kako bi omogućila najširu primjenu mjera iz čl. 29 i 30 ove Konvencije.

Član 24

Uslovi i zaštitne mjere

1. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da uspostavljanje, sprovođenje i primjena ovlašćenja i postupaka predviđenih ovim poglavljem podliježu uslovima i zaštitnim mjerama utvrđenim njenim domaćim pravom, koje obezbjeđuje zaštitu ljudskih prava u skladu sa njenim obavezama prema međunarodnom pravu ljudskih prava i uključuje načelo srazmjernosti.

2. U skladu sa domaćim pravom svake države ugovornice i na osnovu tog prava, takvi uslovi i zaštitne mjere, prema potrebi i imajući u vidu prirodu predmetnog postupka ili ovlašćenja, obuhvataju, između ostalog, sudsko ili drugo nezavisno preispitivanje, pravo na djelotvoran pravni lijek, osnove koje opravdavaju primjenu i ograničenje obima i trajanja takvog ovlašćenja ili postupka.

3. U mjeri u kojoj je to u skladu sa javnim interesom, naročito sa pravilnim sprovođenjem pravde, svaka država ugovornica razmatra uticaj ovlašćenja i postupaka iz ovog poglavlja na prava, odgovornosti i legitimne interese trećih lica.

4. Uslovi i zaštitne mjere utvrđeni u skladu sa ovim članom primjenjuju se na nacionalnom nivou na ovlašćenja i postupke iz ovog poglavlja, kako za potrebe domaćih krivičnih istraga i postupaka, tako i radi pružanja međunarodne saradnje od strane zamoljene države ugovornice.

5. Upućivanja na sudsko ili drugo nezavisno preispitivanje iz stava 2 ovog člana odnose se na takvo preispitivanje na domaćem nivou.

Član 25

Ubrzano čuvanje uskladištenih elektronskih podataka

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da svojim nadležnim organima omogući da nalože ili na sličan način obezbijede ubrzano čuvanje određenih elektronskih podataka, uključujući podatke o saobraćaju, podatke o sadržaju i podatke o pretplatniku, koji su uskladišteni putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, naročito kada postoje osnovi za vjerovanje da su elektronski podaci posebno podložni gubitku ili izmjeni.

2. Kada država ugovornica sprovodi stav 1 ovog člana tako što licu naloži da sačuva određene uskladištene elektronske podatke koji su u njegovom posjedu ili pod njegovom kontrolom, država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obaveže to lice da sačuva i očuva integritet tih elektronskih podataka tokom perioda koji je potreban, a najduže 90 dana, kako bi nadležni organi mogli da zatraže njihovo dostavljanje. Država ugovornica može predvidjeti naknadno produženje takvog naloga.

3. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obaveže čuvara podataka ili drugo lice koje je dužno da ih čuva da povjerljivo postupa u vezi sa sprovođenjem takvih postupaka tokom perioda predviđenog njenim domaćim zakonodavstvom.

Član 26

Ubrzano čuvanje i djelimično dostavljanje podataka o saobraćaju

Svaka država ugovornica, u odnosu na podatke o saobraćaju koji se čuvaju u skladu sa članom 25 ove Konvencije, donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da:

(a) obezbijedi da takvo ubrzano čuvanje podataka o saobraćaju bude moguće bez obzira na to da li je u prenosu komunikacije učestvovao jedan ili više pružalaca usluga; i

(b) obezbijedi ubrzano dostavljanje nadležnom organu države ugovornice ili licu koje taj organ odredi dovoljne količine podataka o saobraćaju kako bi država ugovornica mogla da identifikuje pružaoce usluga i put kojim su komunikacija ili navedena informacija preneseni.

Član 27

Nalog za dostavljanje

Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da nalože:

(a) licu na svojoj teritoriji da dostavi određene elektronske podatke koje posjeduje ili kontroliše, a koji su uskladišteni u sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili na mediju za čuvanje elektronskih podataka; i

(b) pružaocu usluga koji nudi svoje usluge na teritoriji države ugovornice da dostavi podatke o pretplatniku koji se odnose na takve usluge, a koje taj pružalac usluga posjeduje ili kontroliše.

Član 28

Pretres i privremeno oduzimanje uskladištenih elektronskih podataka

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da pretražuju ili na sličan način pristupe:

(a) sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija, njegovom dijelu i elektronskim podacima koji su u njemu uskladišteni; i

(b) mediju za čuvanje elektronskih podataka na kojem mogu biti uskladišteni traženi elektronski podaci;

na teritoriji te države ugovornice.

2. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obezbijedi da, kada njeni organi pretražuju ili na sličan način pristupaju određenom sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili njegovom dijelu u skladu sa stavom 1 tačka (a) ovog člana i imaju osnova da vjeruju da su traženi elektronski podaci uskladišteni u drugom sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija ili njegovom dijelu na njenoj teritoriji, a da je tim podacima zakonito moguće pristupiti iz prvobitnog sistema ili su iz njega dostupni, ti organi mogu bez odlaganja izvršiti pretres radi pristupa tom drugom sistemu informacionih i komunikacionih tehnologija.

3. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da privremeno oduzmu ili na sličan način obezbijede elektronske podatke na svojoj teritoriji kojima je pristupljeno u skladu sa st. 1 ili 2 ovog člana. Te mjere obuhvataju ovlašćenje da:

- (a) privremeno oduzmu ili na sličan način obezbijede sistem informacionih i komunikacionih tehnologija ili njegov dio, odnosno medij za čuvanje elektronskih podataka;
- (b) izrade i zadrže kopije tih elektronskih podataka u elektronskom obliku;
- (c) očuvaju integritet relevantnih uskladištenih elektronskih podataka;
- (d) učine te elektronske podatke nedostupnim ili ih uklone iz sistema informacionih i komunikacionih tehnologija kojem je pristupljeno.

4. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da nalože svakom licu koje posjeduje saznanja o funkcionisanju predmetnog sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, informacione i telekomunikacione mreže ili njihovih sastavnih djelova, odnosno o mjerama primijenjenim radi zaštite elektronskih podataka u njima, da, u razumnoj mjeri, pruži potrebne informacije radi sprovođenja mjera iz st. 1 do 3 ovog člana.

Član 29

Prikupljanje podataka o saobraćaju u realnom vremenu

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da ovlasti svoje nadležne organe da:

- (a) prikupljaju ili evidentiraju, primjenom tehničkih sredstava na teritoriji te države ugovornice; i
- (b) obavežu pružaoca usluga, u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti:
 - (i) da prikuplja ili evidentira, primjenom tehničkih sredstava na teritoriji te države ugovornice; ili
 - (ii) da sarađuje sa nadležnim organima i pomaže im u prikupljanju ili evidentiranju;

podataka o saobraćaju u realnom vremenu povezanih sa određenim komunikacijama koje se prenose na njoj teritoriji putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija.

2. Kada država ugovornica, zbog načela svog domaćeg pravnog sistema, ne može donijeti mjere iz stava 1 tačka (a) ovog člana, može umjesto toga donijeti zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obezbijedi prikupljanje ili evidentiranje u realnom vremenu podataka o saobraćaju povezanih sa određenim komunikacijama koje se prenose na njoj teritoriji, primjenom tehničkih sredstava na toj teritoriji.

3. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obaveže pružaoca usluga da čuva povjerljivost činjenice da je izvršeno bilo koje ovlaštenje predviđeno ovim članom, kao i svih informacija u vezi s tim.

Član 30

Presretanje podataka o sadržaju

1. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne, u odnosu na raspon teških krivičnih djela koji se utvrđuje domaćim pravom, da ovlasti svoje nadležne organe da:

- (a) prikupljaju ili evidentiraju, primjenom tehničkih sredstava na teritoriji te države ugovornice; i
- (b) obavežu pružaoca usluga, u okviru njegovih postojećih tehničkih mogućnosti:
 - (i) da prikuplja ili evidentira, primjenom tehničkih sredstava na teritoriji te države ugovornice; ili
 - (ii) da sarađuje sa nadležnim organima i pomaže im u prikupljanju ili evidentiranju;

podataka o sadržaju u realnom vremenu određenih komunikacija na njenoj teritoriji koje se prenose putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija.

2. Kada država ugovornica, zbog načela svog domaćeg pravnog sistema, ne može donijeti mjere iz stava 1 tačka (a) ovog člana, može umjesto toga donijeti zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obezbijedi prikupljanje ili evidentiranje podataka o sadržaju u realnom vremenu određenih komunikacija na njenoj teritoriji, primjenom tehničkih sredstava na toj teritoriji.

3. Svaka država ugovornica donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne da obaveže pružaoca usluga da čuva povjerljivost činjenice da je izvršeno bilo koje ovlašćenje predviđeno ovim članom, kao i svih informacija u vezi s tim.

Član 31

Zamrzavanje, privremeno oduzimanje i konfiskacija prihoda od kriminalne djelatnosti

1. Svaka država ugovornica, u najvećoj mogućoj mjeri u okviru svog domaćeg pravnog sistema, donosi mjere koje mogu biti potrebne da omogući konfiskaciju:

(a) prihoda od kriminalne djelatnosti proisteklih iz krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom ili imovine čija vrijednost odgovara vrijednosti takvih prihoda;

(b) imovine, opreme ili drugih sredstava korišćenih ili namijenjenih za korišćenje u izvršenju krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom.

2. Svaka država ugovornica donosi mjere koje mogu biti potrebne da omogući identifikovanje, praćenje, zamrzavanje ili privremeno oduzimanje bilo kojeg predmeta iz stava 1 ovog člana radi njegove eventualne konfiskacije.

3. Svaka država ugovornica, u skladu sa domaćim pravom, donosi zakonodavne i druge mjere koje mogu biti potrebne za uređivanje upravljanja zamrznutom, privremeno oduzetom ili konfiskovanim imovinom iz st. 1 i 2 ovog člana od strane nadležnih organa.

4. Ako su prihodi od kriminalne djelatnosti djelimično ili u cjelini pretvoreni ili konvertovani u drugu imovinu, ta imovina podliježe mjerama iz ovog člana umjesto tih prihoda.

5. Ako su prihodi od kriminalne djelatnosti pomiješani sa imovinom stečenom iz zakonitih izvora, takva imovina, ne dovodeći u pitanje bilo koja ovlašćenja u vezi sa zamrzavanjem ili privremenim oduzimanjem, podliježe konfiskaciji do procijenjene vrijednosti pomiješanih prihoda.

6. Prihod ili druga korist ostvarena od prihoda od kriminalne djelatnosti, od imovine u koju su prihodi pretvoreni ili konvertovani ili od imovine sa kojom su prihodi pomiješani, takođe podliježe mjerama iz ovog člana, na isti način i u istom obimu kao prihodi od kriminalne djelatnosti.

7. Za potrebe ovog člana i člana 50 ove Konvencije, svaka država ugovornica ovlašćuje svoje sudove ili druge nadležne organe da nalože da bankarski, finansijski ili komercijalni zapisi budu stavljeni na raspolaganje ili privremeno oduzeti. Država ugovornica ne može odbiti postupanje u skladu sa ovim stavom zbog bankarske tajne.

8. Svaka država ugovornica može razmotriti mogućnost zahtijevanja od učinioca da dokaže zakonito porijeklo navodnih prihoda od kriminalne djelatnosti ili druge imovine koja podliježe konfiskaciji, u mjeri u kojoj je takav zahtjev u skladu sa načelima njenog domaćeg prava i prirodom sudskog i drugog postupka.

9. Odredbe ovog člana ne tumače se tako da dovode u pitanje prava savjesnih trećih lica.

10. Ništa u ovom članu ne utiče na načelo da se mjere na koje se on odnosi utvrđuju i sprovedu u skladu sa odredbama domaćeg prava države ugovornice.

Član 32

Uspostavljanje kaznene evidencije

Svaka država ugovornica može donijeti zakonodavne ili druge mjere koje mogu biti potrebne da, pod uslovima i za potrebe koje smatra odgovarajućim, uzme u obzir raniju osudu u drugoj državi navodnog učinioca radi korišćenja tih informacija u krivičnom postupku koji se odnosi na krivično djelo utvrđeno u skladu sa ovom Konvencijom.

Član 33

Zaštita svjedoka

1. Svaka država ugovornica preduzima odgovarajuće mjere, u skladu sa svojim domaćim pravom i u okviru svojih mogućnosti, radi pružanja djelotvorne zaštite od moguće odmazde ili zastrašivanja svjedocima koji daju iskaz ili, u dobroj vjeri i na osnovu opravdanih razloga, pružaju informacije o krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom ili na drugi način sarađuju sa istražnim ili pravosudnim organima, kao i, prema potrebi, njihovim srođnicima i drugim njima bliskim licima.

2. Mjere iz stava 1 ovog člana mogu, između ostalog, obuhvatiti, ne dovodeći u pitanje prava okrivljenog, uključujući pravo na pravičan postupak:

(a) uspostavljanje postupaka za fizičku zaštitu tih lica, kao što su, u mjeri u kojoj je to potrebno i izvodljivo, njihovo premještanje i, prema potrebi, neobjavljivanje ili ograničavanje objavljivanja informacija o identitetu i mjestu boravka tih lica;

(b) utvrđivanje pravila o dokazima kojima se omogućava davanje iskaza svjedoka na način kojim se obezbjeđuje njegova bezbjednost, kao što je davanje iskaza putem komunikacionih tehnologija, uključujući video-vezu, ili drugim odgovarajućim sredstvima.

3. Države ugovornice razmatraju zaključivanje sporazuma ili aranžmana sa drugim državama o premještanju lica iz stava 1 ovog člana.

4. Odredbe ovog člana primjenjuju se i na žrtve u mjeri u kojoj su one svjedoci.

Član 34

Pomoć žrtvama i njihova zaštita

1. Svaka država ugovornica preduzima odgovarajuće mjere u okviru svojih mogućnosti radi pružanja pomoći i zaštite žrtvama krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, naročito u slučajevima prijetnje odmazdom ili zastrašivanja.

2. Svaka država ugovornica, podložno svom domaćem pravu, uspostavlja odgovarajuće postupke kojima se žrtvama krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom omogućava pristup naknadi štete i restituciji.

3. Svaka država ugovornica, podložno svom domaćem pravu, omogućava da se mišljenja i zabrinutosti žrtava iznesu i razmotre u odgovarajućim fazama krivičnog postupka protiv učinilaca, na način kojim se ne dovode u pitanje prava odbrane.

4. U pogledu krivičnih djela utvrđenih u skladu sa čl. 14 do 16 ove Konvencije, svaka država ugovornica, podložno svom domaćem pravu, preduzima mjere radi pružanja pomoći žrtvama takvih krivičnih djela, uključujući pomoć u njihovom fizičkom i psihološkom oporavku, u saradnji sa

relevantnim međunarodnim organizacijama, nevladinim organizacijama i drugim djelovima civilnog društva.

5. Pri primjeni odredaba st. 2 do 4 ovog člana, svaka država ugovornica uzima u obzir uzrast, pol i posebne okolnosti i potrebe žrtava, uključujući posebne okolnosti i potrebe djece.

6. Svaka država ugovornica, u mjeri u kojoj je to u skladu sa njenim domaćim pravnim okvirom, preduzima djelotvorne mjere radi obezbjeđivanja postupanja po zahtjevima za uklanjanje ili onemogućavanje pristupa sadržaju opisanom u čl. 14 i 16 ove Konvencije.

Poglavlje V

Međunarodna saradnja

Član 35

Opšta načela međunarodne saradnje

1. Države ugovornice međusobno sarađuju u skladu sa odredbama ove Konvencije, kao i drugim primjenjivim međunarodnim instrumentima o međunarodnoj saradnji u krivičnim stvarima i domaćim zakonima, radi:

(a) istrage i krivičnog gonjenja i sudskih postupaka u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući zamrzavanje, privremeno oduzimanje, konfiskaciju i vraćanje prihoda od tih krivičnih djela;

(b) prikupljanja, pribavljanja, čuvanja i razmjene dokaza u elektronskom obliku za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom;

(c) prikupljanja, pribavljanja, čuvanja i razmjene dokaza u elektronskom obliku za svako teško krivično djelo, uključujući teška krivična djela utvrđena u skladu sa drugim primjenjivim konvencijama i protokolima Ujedinjenih nacija koji su bili na snazi u vrijeme usvajanja ove Konvencije.

2. Za potrebe prikupljanja, pribavljanja, čuvanja i razmjene dokaza u elektronskom obliku za krivična djela iz stava 1 tač. (b) i (c) ovog člana, primjenjuju se relevantni stavovi člana 40 i čl. 41 do 46 ove Konvencije.

3. U pitanjima međunarodne saradnje, kada se dvostruka kažnjivost smatra uslovom, smatraće se da je taj uslov ispunjen bez obzira na to da li pravo zamoljene države ugovornice krivično djelo svrstava u istu kategoriju krivičnih djela ili ga označava istom terminologijom kao država ugovornica koja upućuje zahtjev, ako je ponašanje na kojem se zasniva krivično djelo za koje se traži pomoć krivično djelo prema pravu obje države ugovornice.

Član 36

Zaštita ličnih podataka

1. (a) Država ugovornica koja prenosi lične podatke u skladu sa ovom Konvencijom to čini u skladu sa svojim domaćim pravom i svim obavezama koje država koja prenosi podatke može imati prema primjenjivom međunarodnom pravu. Države ugovornice nijesu dužne da prenose lične podatke u skladu sa ovom Konvencijom ako podaci ne mogu biti dostavljeni u skladu sa njihovim primjenjivim zakonima o zaštiti ličnih podataka;

(b) kada prenos ličnih podataka ne bi bio u skladu sa stavom 1 tačka (a) ovog člana, države ugovornice mogu zahtijevati odgovarajuće uslove, u skladu sa takvim primjenjivim zakonima, radi obezbjeđivanja usklađenosti kako bi odgovorile na zahtjev za lične podatke;

(c) države ugovornice se podstiču da uspostave bilateralne ili multilateralne aranžmane radi olakšavanja prenosa ličnih podataka.

2. Za lične podatke prenesene u skladu sa ovom Konvencijom, države ugovornice obezbjeđuju da primljeni lični podaci budu predmet djelotvornih i odgovarajućih zaštitnih mjera u odgovarajućim pravnim okvirima država ugovornica.

3. Radi prenosa ličnih podataka pribavljenih u skladu sa ovom Konvencijom trećoj državi ili međunarodnoj organizaciji, država ugovornica obavještava prvobitnu državu ugovornicu koja je prenijela podatke o svojoj namjeri i traži njeno odobrenje. Država ugovornica prenosi takve lične podatke samo uz odobrenje prvobitne države ugovornice koja je prenijela podatke, koja može zahtijevati da odobrenje bude dato u pisanom obliku.

Član 37

Izručenje

1. Ovaj član primjenjuje se na krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom kada se lice na koje se zahtjev za izručenje odnosi nalazi na teritoriji zamoljene države ugovornice, pod uslovom da je krivično djelo za koje se traži izručenje kažnjivo prema domaćem pravu države ugovornice koja upućuje zahtjev i zamoljene države ugovornice. Kada se izručenje traži radi izvršenja pravosnažne kazne zatvora ili drugog oblika lišenja slobode izrečene za krivično djelo za koje je moguće izručenje, zamoljena država ugovornica može odobriti izručenje u skladu sa domaćim pravom.

2. Ne dovodeći u pitanje stav 1 ovog člana, država ugovornica čije pravo to dozvoljava može odobriti izručenje lica za bilo koje krivično djelo utvrđeno u skladu sa ovom Konvencijom koje nije kažnjivo prema njenom domaćem pravu.

3. Ako zahtjev za izručenje obuhvata više odvojenih krivičnih djela, od kojih je najmanje jedno krivično djelo za koje je moguće izručenje u skladu sa ovim članom, a neka od njih nijesu krivična djela za koja je moguće izručenje zbog dužine propisane kazne zatvora, ali su povezana sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, zamoljena država ugovornica može primijeniti ovaj član i na ta krivična djela.

4. Svako krivično djelo na koje se ovaj član primjenjuje smatra se krivičnim djelom za koje je moguće izručenje prema svakom ugovoru o izručenju koji postoji između država ugovornica. Države ugovornice se obavezuju da takva krivična djela uvrste među krivična djela za koja je moguće izručenje u svakom ugovoru o izručenju koji međusobno zaključuje.

5. Ako država ugovornica koja izručenje uslovljava postojanjem ugovora primi zahtjev za izručenje od druge države ugovornice sa kojom nema ugovor o izručenju, može smatrati ovu Konvenciju pravnim osnovom za izručenje u pogledu bilo kojeg krivičnog djela na koje se ovaj član primjenjuje.

6. Države ugovornice koje izručenje uslovljavaju postojanjem ugovora:

(a) u trenutku polaganja svojih instrumenata ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja Konvenciji, obavještavaju generalnog sekretara Ujedinjenih nacija da li će ovu Konvenciju smatrati pravnim osnovom za saradnju u oblasti izručenja sa drugim državama ugovornicama ove Konvencije; i

(b) ako ovu Konvenciju ne smatraju pravnim osnovom za saradnju u oblasti izručenja, prema potrebi nastoje da zaključuje ugovore o izručenju sa drugim državama ugovornicama ove Konvencije radi sprovođenja ovog člana.

7. Države ugovornice koje izručenje ne uslovljavaju postojanjem ugovora priznaju krivična djela na koja se ovaj član primjenjuje kao krivična djela za koja je moguće izručenje između njih.

8. Izručenje podliježe uslovima predviđenim domaćim pravom zamoljene države ugovornice ili primjenjivim ugovorima o izručenju, uključujući, između ostalog, uslove koji se odnose na minimalnu kaznu potrebnu za izručenje i osnove po kojima zamoljena država ugovornica može odbiti izručenje.

9. Države ugovornice, podložno svom domaćem pravu, nastoje da ubrzaju postupke izručenja i pojednostave dokazne zahtjeve u vezi sa njima u pogledu bilo kojeg krivičnog djela na koje se ovaj član primjenjuje.

10. Podložno odredbama svog domaćeg prava i ugovora o izručenju, zamoljena država ugovornica može, kada utvrdi da okolnosti to opravdavaju i da je hitno, na zahtjev države ugovornice koja upućuje zahtjev, uključujući kada je zahtjev proslijeđen postojećim kanalima Međunarodne organizacije kriminalističke policije, staviti u pritvor lice čije se izručenje traži i koje se nalazi na njenoj teritoriji ili preduzeti druge odgovarajuće mjere radi obezbjeđivanja prisustva tog lica u postupku izručenja.

11. Država ugovornica na čijoj se teritoriji pronađe navodni učinilac, ako to lice ne izruči za krivično djelo na koje se ovaj član primjenjuje isključivo zato što je njen državljanin, na zahtjev države ugovornice koja traži izručenje dužna je da bez nepotrebnog odlaganja predmet podnese svojim nadležnim organima radi krivičnog gonjenja. Ti organi donose odluke i vode postupak na isti način kao u slučaju bilo kojeg drugog krivičnog djela slične prirode prema domaćem pravu te države ugovornice. Zainteresovane države ugovornice međusobno sarađuju, naročito u pogledu procesnih i dokaznih pitanja, kako bi obezbijedile djelotvornost takvog krivičnog gonjenja.

12. Kada je državi ugovornici prema njenom domaćem pravu dozvoljeno da izruči ili na drugi način preda svog državljanina samo pod uslovom da će to lice biti vraćeno toj državi ugovornici radi izdržavanja kazne izrečene nakon suđenja ili postupka zbog kojeg je traženo izručenje ili predaja lica, a ta država ugovornica i država ugovornica koja traži izručenje saglasne su sa tom mogućnošću i drugim uslovima koje smatraju odgovarajućim, takvo uslovno izručenje ili predaja dovoljni su za ispunjenje obaveze iz stava 11 ovog člana.

13. Ako se izručenje traženo radi izvršenja kazne odbije zato što je traženo lice državljanin zamoljene države ugovornice, zamoljena država ugovornica, ako njeno domaće pravo to dozvoljava i u skladu sa zahtjevima tog prava, na zahtjev države ugovornice koja upućuje zahtjev razmatra izvršenje kazne izrečene prema domaćem pravu države ugovornice koja upućuje zahtjev ili njenog preostalog dijela.

14. Svakom licu protiv kojeg se vodi postupak u vezi sa bilo kojim od krivičnih djela na koja se ovaj član primjenjuje garantuje se pravično postupanje u svim fazama postupka, uključujući uživanje svih prava i garancija predviđenih domaćim pravom države ugovornice na čijoj se teritoriji to lice nalazi.

15. Ništa u ovoj Konvenciji ne tumači se tako da nameće obavezu izručenja ako zamoljena država ugovornica ima ozbiljne razloge da vjeruje da je zahtjev podnesen radi krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegovog pola, rase, jezika, vjeroispovijesti, državljanstva, etničkog porijekla ili političkih uvjerenja, ili da bi postupanje po zahtjevu dovelo do ugrožavanja položaja tog lica iz bilo kojeg od tih razloga.

16. Države ugovornice ne mogu odbiti zahtjev za izručenje samo zbog toga što se smatra da krivično djelo obuhvata i fiskalna pitanja.

17. Prije odbijanja izručenja zamoljena država ugovornica, prema potrebi, konsultuje državu ugovornicu koja upućuje zahtjev kako bi joj pružila dovoljnu mogućnost da iznese svoja mišljenja i dostavi informacije relevantne za svoje navode.

18. Zamoljena država ugovornica obavještava državu ugovornicu koja upućuje zahtjev o svojoj odluci u vezi sa izručenjem. Zamoljena država ugovornica obavještava državu ugovornicu koja upućuje zahtjev o svakom razlogu za odbijanje izručenja, osim ako je u tome spriječe njeno domaće pravo ili međunarodne pravne obaveze.

19. Svaka država ugovornica, u trenutku potpisivanja ili polaganja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, saopštava generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija naziv i adresu organa nadležnog za upućivanje ili primanje zahtjeva za izručenje ili privremeno hapšenje. Generalni sekretar uspostavlja i ažurira registar organa koje su države ugovornice odredile u tu svrhu. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da su podaci u registru u svakom trenutku tačni.

20. Države ugovornice nastoje da zaključe bilateralne i multilateralne sporazume ili aranžmane radi sprovođenja ili povećanja djelotvornosti izručenja.

Član 38

Transfer osuđenih lica

Države ugovornice mogu, uzimajući u obzir prava osuđenih lica, razmotriti zaključivanje bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana o transferu na svoju teritoriju lica osuđenih na kaznu zatvora ili druge oblike lišenja slobode za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom, kako bi ta lica tamo izdržala kaznu do kraja. Države ugovornice mogu uzeti u obzir i pitanja koja se odnose na saglasnost, rehabilitaciju i reintegraciju.

Član 39

Prenos krivičnih postupaka

1. Države ugovornice razmatraju mogućnost međusobnog prenosa postupaka radi krivičnog gonjenja za krivično djelo utvrđeno u skladu sa ovom Konvencijom kada se smatra da je takav prenos u interesu pravilnog sprovođenja pravde, naročito u slučajevima u kojima je uključeno više jurisdikcija, radi koncentrisanja krivičnog gonjenja.

2. Ako država ugovornica koja prenos krivičnih postupaka uslovljava postojanjem ugovora primi zahtjev za prenos od druge države ugovornice sa kojom nema ugovor o tom pitanju, može smatrati ovu Konvenciju pravnim osnovom za prenos krivičnih postupaka u pogledu bilo kojeg krivičnog djela na koje se ovaj član primjenjuje.

Član 40

Opšta načela i postupci koji se odnose na uzajamnu pravnu pomoć

1. Države ugovornice pružaju jedna drugoj najširi mogući obim uzajamne pravne pomoći u istragama, krivičnim gonjenjima i sudskim postupcima u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, kao i za potrebe prikupljanja dokaza u elektronskom obliku za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom i za teška krivična djela.

2. Uzajamna pravna pomoć pruža se u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa relevantnim zakonima, ugovorima, sporazumima i aranžmanima zamoljene države ugovornice u vezi sa istragama, krivičnim gonjenjima i sudskim postupcima koji se odnose na krivična djela za koja pravno lice može biti odgovorno u skladu sa članom 18 ove Konvencije u državi ugovornici koja upućuje zahtjev.

3. Uzajamna pravna pomoć koja se pruža u skladu sa ovim članom može se zahtijevati u sljedeće svrhe:

- (a) uzimanje dokaza ili izjava od lica;
- (b) dostavljanje sudskih pismena;
- (c) sprovođenje pretresa i privremenog oduzimanja, kao i zamrzavanje;
- (d) pretraživanje ili sličan pristup, privremeno oduzimanje ili slično obezbjeđivanje i dostavljanje elektronskih podataka uskladištenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija u skladu sa članom 44 ove Konvencije;
- (e) prikupljanje podataka o saobraćaju u realnom vremenu u skladu sa članom 45 ove Konvencije;
- (f) presretanje podataka o sadržaju u skladu sa članom 46 ove Konvencije;
- (g) pregled predmeta i mjesta;
- (h) pružanje informacija, dokaza i stručnih nalaza;
- (i) dostavljanje originala ili ovjerenih kopija relevantnih dokumenata i evidencija, uključujući državne, bankarske, finansijske, korporativne ili poslovne evidencije;
- (j) identifikovanje ili praćenje prihoda od kriminalne djelatnosti, imovine, sredstava ili drugih predmeta radi dokazivanja;
- (k) olakšavanje dobrovoljnog pojavljivanja lica u državi ugovornici koja upućuje zahtjev;
- (l) povraćaj prihoda od kriminalne djelatnosti;
- (m) bilo koji drugi oblik pomoći koji nije suprotan domaćem pravu zamoljene države ugovornice.

4. Ne dovodeći u pitanje domaće pravo, nadležni organi države ugovornice mogu, bez prethodnog zahtjeva, prenijeti informacije koje se odnose na krivične stvari nadležnom organu druge države ugovornice kada smatraju da bi takve informacije mogle biti korisne tom organu u pokretanju ili sprovođenju istraga i postupaka u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom.

5. Prenos informacija u skladu sa stavom 4 ovog člana ne dovodi u pitanje istrage i krivične postupke u državi nadležnih organa koji su informacije pružili. Nadležni organi koji primaju informacije dužni su da postupe po zahtjevu da te informacije ostanu povjerljive, čak i privremeno, ili da budu podložne ograničenjima u pogledu njihove upotrebe. Međutim, to ne sprečava državu ugovornicu koja prima informacije da u svom postupku otkrije informacije koje oslobađaju okrivljenog. U tom slučaju država ugovornica koja prima informacije obavještava državu ugovornicu koja ih prenosi prije otkrivanja i, ako se to zatraži, konsultuje se sa državom ugovornicom koja ih prenosi. Ako u izuzetnom slučaju prethodno obavještavanje nije moguće, država ugovornica koja prima informacije bez odlaganja obavještava državu ugovornicu koja ih prenosi o otkrivanju.

6. Odredbe ovog člana ne utiču na obaveze iz bilo kojeg drugog ugovora, bilateralnog ili multilateralnog, kojim se uređuje ili će se uređivati, u cjelini ili djelimično, uzajamna pravna pomoć.

7. St. 8 do 31 ovog člana primjenjuju se na zahtjeve upućene na osnovu ovog člana ako predmetne države ugovornice nijesu vezane ugovorom o uzajamnoj pravnoj pomoći. Ako su države ugovornice vezane takvim ugovorom, primjenjuju se odgovarajuće odredbe tog ugovora, osim ako se države ugovornice saglase da umjesto njih primjenjuju st. 8 do 31 ovog člana. Države ugovornice se snažno podstiču da primjenjuju odredbe tih stavova ako olakšavaju saradnju.

8. Države ugovornice mogu odbiti pružanje pomoći u skladu sa ovim članom zbog nepostojanja dvostruke kažnjivosti. Međutim, zamoljena država ugovornica može, kada smatra da je to odgovarajuće, pružiti pomoć u mjeri koju odredi po svom nahođenju, bez obzira na to da li bi ponašanje predstavljalo krivično djelo prema njenom domaćem pravu. Pomoć se može odbiti kada

se zahtjevi odnose na pitanja od malog značaja ili na pitanja za koja je saradnja ili pomoć dostupna na osnovu drugih odredaba ove Konvencije.

9. Lice koje se nalazi u pritvoru ili izdržava kaznu na teritoriji jedne države ugovornice, a čije se prisustvo u drugoj državi ugovornici traži radi identifikacije, svjedočenja ili drugog pružanja pomoći u pribavljanju dokaza za istrage, krivična gonjenja ili sudske postupke u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, može biti prebačeno ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

(a) lice slobodno daje informisanu saglasnost;

(b) nadležni organi obje države ugovornice saglasni su, pod uslovima koje te države ugovornice smatraju odgovarajućim.

10. Za potrebe stava 9 ovog člana:

(a) država ugovornica u koju se lice prebacuje ima ovlašćenje i obavezu da to lice drži u pritvoru, osim ako država ugovornica iz koje je lice prebačeno drugačije zatraži ili odobri;

(b) država ugovornica u koju je lice prebačeno bez odlaganja izvršava obavezu da lice vrati u pritvor države ugovornice iz koje je prebačeno, kako je unaprijed dogovoreno ili kako se drugačije dogovore nadležni organi obje države ugovornice;

(c) država ugovornica u koju je lice prebačeno ne zahtijeva od države ugovornice iz koje je lice prebačeno da pokrene postupak izručenja radi njegovog vraćanja;

(d) licu koje je prebačeno uračunava se u izdržavanje kazne koju izdržava u državi iz koje je prebačeno vrijeme provedeno u pritvoru države ugovornice u koju je prebačeno.

11. Osim ako država ugovornica iz koje lice treba da bude prebačeno u skladu sa st. 9 i 10 ovog člana na to pristane, to lice, bez obzira na njegovo državljanstvo, ne može biti krivično gonjeno, pritvoreno, kažnjeno ili podvrgnuto bilo kojem drugom ograničenju slobode na teritoriji države u koju je prebačeno zbog radnji, propusta ili osuda prije njegovog odlaska sa teritorije države iz koje je prebačeno.

12. (a) Svaka država ugovornica određuje centralni organ ili organe odgovorne i ovlašćene za prijem zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć i za njihovo izvršavanje ili prosljeđivanje nadležnim organima radi izvršenja. Ako država ugovornica ima poseban region ili teritoriju sa posebnim sistemom uzajamne pravne pomoći, može odrediti poseban centralni organ koji će imati istu funkciju za taj region ili teritoriju;

(b) centralni organi obezbjeđuju brzo i pravilno izvršavanje ili prosljeđivanje primljenih zahtjeva. Kada centralni organ proslijedi zahtjev nadležnom organu radi izvršenja, podstiče njegovo brzo i pravilno izvršavanje od strane nadležnog organa;

(c) generalni sekretar Ujedinjenih nacija obavještava se o centralnom organu određenom u tu svrhu u trenutku kada svaka država ugovornica položi instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja Konvenciji i uspostavlja i ažurira registar centralnih organa koje su države ugovornice odredile. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da su podaci u registru u svakom trenutku tačni;

(d) zahtjevi za uzajamnu pravnu pomoć i sva komunikacija u vezi s njima prosljeđuju se centralnim organima koje su odredile države ugovornice. Ovaj zahtjev ne dovodi u pitanje pravo države ugovornice da zahtijeva da se takvi zahtjevi i komunikacija upućuju diplomatskim putem i, u hitnim okolnostima, kada se države ugovornice saglase, putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije, ako je moguće.

13. Zahtjevi se upućuju u pisanom obliku ili, kada je moguće, bilo kojim sredstvom kojim se može proizvesti pisani zapis, na jeziku prihvatljivoj zamoljenoj državi ugovornici, pod uslovima koji toj državi omogućavaju da utvrdi autentičnost. Generalni sekretar Ujedinjenih nacija obavještava se o

jeziku ili jezicima koje svaka država ugovornica prihvata u trenutku kada ona položi instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja Konvenciji. U hitnim okolnostima i kada se države ugovornice saglase, zahtjevi se mogu uputiti usmeno, ali se bez odlaganja potvrđuju u pisanom obliku.

14. Kada to njihovi zakoni ne zabranjuju, centralni organi država ugovornica podstiču se da međusobno prosljeđuju i primaju zahtjeve za uzajamnu pravnu pomoć i komunikaciju u vezi s njima, kao i dokaze, u elektronskom obliku, pod uslovima koji zamoljenoj državi ugovornici omogućavaju da utvrdi autentičnost i obezbijedi bezbjednost komunikacije.

15. Zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć sadrži:

- (a) identitet organa koji upućuje zahtjev;
- (b) predmet i prirodu istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka na koji se zahtjev odnosi i naziv i funkciju organa koji vodi istragu, krivično gonjenje ili sudski postupak;
- (c) sažetak relevantnih činjenica, osim u odnosu na zahtjeve radi dostavljanja sudskih pismena;
- (d) opis tražene pomoći i podatke o svakom posebnom postupku za koji država ugovornica koja upućuje zahtjev želi da bude primijenjen;
- (e) kada je moguće i odgovarajuće, identitet, mjesto i državljanstvo svakog zainteresovanog lica, kao i zemlju porijekla, opis i mjesto svakog predmeta ili računa na koji se zahtjev odnosi;
- (f) prema potrebi, period za koji se traže dokazi, informacije ili druga pomoć; i
- (g) svrhu zbog koje se traže dokazi, informacije ili druga pomoć.

16. Zamoljena država ugovornica može zahtijevati dodatne informacije kada se pokaže da su potrebne za izvršenje zahtjeva u skladu sa njenim domaćim pravom ili kada mogu olakšati njegovo izvršenje.

17. Zahtjev se izvršava u skladu sa domaćim pravom zamoljene države ugovornice i, u mjeri u kojoj nije suprotan njenom domaćem pravu i kada je moguće, u skladu sa postupcima navedenim u zahtjevu.

18. Kada je to moguće i u skladu sa osnovnim načelima domaćeg prava, kada se lice nalazi na teritoriji države ugovornice i treba da bude saslušano kao svjedok, žrtva ili vještak od strane pravosudnih organa druge države ugovornice, prva država ugovornica može, na zahtjev druge, dozvoliti da se saslušanje obavi putem videokonferencije ako nije moguće ili nije poželjno da se predmetno lice lično pojavi na teritoriji države ugovornice koja upućuje zahtjev. Države ugovornice mogu se saglasiti da saslušanje obavi pravosudni organ države ugovornice koja upućuje zahtjev uz prisustvo pravosudnog organa zamoljene države ugovornice. Ako zamoljena država ugovornica nema potrebna tehnička sredstva za održavanje videokonferencije, ta sredstva može obezbijediti država ugovornica koja upućuje zahtjev, na osnovu međusobnog dogovora.

19. Država ugovornica koja upućuje zahtjev ne smije prenijeti ili koristiti informacije ili dokaze koje je dostavila zamoljena država ugovornica za istrage, krivična gonjenja ili sudske postupke osim onih navedenih u zahtjevu bez prethodne saglasnosti zamoljene države ugovornice. Ništa u ovom stavu ne sprečava državu ugovornicu koja upućuje zahtjev da u svom postupku otkrije informacije ili dokaze koji oslobađaju okrivljenog. U tom slučaju država ugovornica koja upućuje zahtjev obavještava zamoljenu državu ugovornicu prije otkrivanja i, ako se to zatraži, konsultuje sa zamoljenom državom ugovornicom. Ako u izuzetnom slučaju prethodno obavještavanje nije moguće, država ugovornica koja upućuje zahtjev bez odlaganja obavještava zamoljenu državu ugovornicu o otkrivanju.

20. Država ugovornica koja upućuje zahtjev može zahtijevati od zamoljene države ugovornice da čuva povjerljivost činjenice o zahtjevu i njegove sadržine, osim u mjeri u kojoj je to potrebno za

izvršenje zahtjeva. Ako zamoljena država ugovornica ne može ispuniti zahtjev za povjerljivost, o tome bez odlaganja obavještava državu ugovornicu koja upućuje zahtjev.

21. Uzajamna pravna pomoć može se odbiti:

- (a) ako zahtjev nije upućen u skladu sa odredbama ovog člana;
- (b) ako zamoljena država ugovornica smatra da bi izvršenje zahtjeva vjerovatno ugrozilo njen suverenitet, bezbjednost, javni poredak ili druge bitne interese;
- (c) ako bi nadležnim organima zamoljene države ugovornice bilo zabranjeno njenim domaćim pravom da preduzmu traženu radnju u vezi sa sličnim krivičnim djelom da je ono bilo predmet istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka u okviru njihove jurisdikcije;
- (d) ako bi odobravanje zahtjeva bilo suprotno pravnom sistemu zamoljene države ugovornice koji se odnosi na uzajamnu pravnu pomoć.

22. Ništa u ovoj Konvenciji ne tumači se tako da nameće obavezu pružanja uzajamne pravne pomoći ako zamoljena država ugovornica ima ozbiljne razloge da vjeruje da je zahtjev podnesen radi krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegovog pola, rase, jezika, vjeroispovijesti, državljanstva, etničkog porijekla ili političkih uvjerenja, ili da bi postupanje po zahtjevu dovelo do ugrožavanja položaja tog lica iz bilo kojeg od tih razloga.

23. Države ugovornice ne mogu odbiti zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć samo zbog toga što se smatra da krivično djelo obuhvata i fiskalna pitanja.

24. Države ugovornice ne mogu odbiti pružanje uzajamne pravne pomoći u skladu sa ovim članom zbog bankarske tajne.

25. Za svako odbijanje uzajamne pravne pomoći navode se razlozi.

26. Zamoljena država ugovornica izvršava zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć što je prije moguće i u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir rokove koje predloži država ugovornica koja upućuje zahtjev i za koje su navedeni razlozi, po mogućnosti u samom zahtjevu. Zamoljena država ugovornica odgovara na razumne zahtjeve države ugovornice koja upućuje zahtjev o statusu i napretku u postupanju po zahtjevu. Država ugovornica koja upućuje zahtjev bez odlaganja obavještava zamoljenu državu ugovornicu kada tražena pomoć više nije potrebna.

27. Zamoljena država ugovornica može odložiti pružanje uzajamne pravne pomoći ako bi to ometalo tekuću istragu, krivično gonjenje ili sudski postupak.

28. Prije odbijanja zahtjeva u skladu sa stavom 21 ovog člana ili odlaganja njegovog izvršenja u skladu sa stavom 27 ovog člana, zamoljena država ugovornica konsultuje državu ugovornicu koja upućuje zahtjev radi razmatranja da li se pomoć može pružiti pod uslovima koje smatra potrebnim. Ako država ugovornica koja upućuje zahtjev prihvati pomoć pod tim uslovima, postupa u skladu sa njima.

29. Ne dovodeći u pitanje primjenu stava 11 ovog člana, svjedok, vještak ili drugo lice koje, na zahtjev države ugovornice koja upućuje zahtjev, pristane da da iskaz u postupku ili da pomogne u istrazi, krivičnom gonjenju ili sudskom postupku na teritoriji države ugovornice koja upućuje zahtjev ne smije biti krivično gonjeno, pritvoreno, kažnjeno ili podvrgnuto bilo kojem drugom ograničenju slobode na toj teritoriji zbog radnji, propusta ili osuda prije njegovog odlaska sa teritorije zamoljene države ugovornice. Takav bezbjednosni režim prestaje kada je svjedok, vještak ili drugo lice, nakon što je tokom 15 uzastopnih dana ili tokom drugog perioda o kojem su se države ugovornice saglasile, računajući od dana kada je lice zvanično obaviješteno da njegovo prisustvo više nije potrebno, imalo mogućnost da napusti teritoriju države ugovornice koja upućuje zahtjev, a ipak dobrovoljno ostane na toj teritoriji ili se u nju vrati nakon što ju je napustilo.

30. Redovne troškove izvršenja zahtjeva snosi zamoljena država ugovornica, osim ako se zainteresovane države ugovornice drugačije ne dogovore. Ako su za izvršenje zahtjeva potrebni ili će biti potrebni značajni ili vanredni troškovi, države ugovornice se konsultuju radi utvrđivanja uslova pod kojima će zahtjev biti izvršen, kao i načina na koji će troškovi biti podmireni.

31. Zamoljena država ugovornica:

(a) dostavlja državi ugovornici koja upućuje zahtjev kopije državnih evidencija, dokumenata ili informacija koje posjeduje i koje su prema njenom domaćem pravu dostupne javnosti;

(b) može, po svom nahođenju, dostaviti državi ugovornici koja upućuje zahtjev, u cjelini, djelimično ili pod uslovima koje smatra odgovarajućim, kopije bilo kojih državnih evidencija, dokumenata ili informacija koje posjeduje, a koje prema njenom domaćem pravu nijesu dostupne javnosti.

32. Države ugovornice razmatraju, prema potrebi, mogućnost zaključivanja bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana kojima bi se ostvarile svrhe, praktično sprovedi ili unaprijedili ciljevi odredaba ovog člana.

Član 41

Mreža 24/7

1. Svaka država ugovornica određuje kontakt tačku koja je dostupna 24 časa dnevno, sedam dana u nedjelji, radi obezbjeđivanja neposredne pomoći za potrebe konkretnih krivičnih istraga, krivičnih gonjenja ili sudskih postupaka u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom ili radi prikupljanja, pribavljanja i čuvanja dokaza u elektronskom obliku za potrebe stava 3 ovog člana i u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, kao i teškim krivičnim djelima.

2. Generalni sekretar Ujedinjenih nacija obavještava se o toj kontakt tački, uspostavlja i ažurira registar kontakt tačaka određenih za potrebe ovog člana i jednom godišnje državama ugovornicama dostavlja ažurirani spisak kontakt tačaka.

3. Takva pomoć obuhvata omogućavanje ili, ako je to dozvoljeno domaćim pravom i praksom zamoljene države ugovornice, neposredno sprovođenje sljedećih mjera:

(a) pružanje tehničkih savjeta;

(b) čuvanje uskladištenih elektronskih podataka u skladu sa čl. 42 i 43 ove Konvencije, uključujući, prema potrebi, informacije o lokaciji pružaoca usluga, ako je ona poznata zamoljenoj državi ugovornici, radi pomoći državi ugovornici koja upućuje zahtjev pri podnošenju zahtjeva;

(c) prikupljanje dokaza i pružanje pravnih informacija;

(d) lociranje osumnjičenih; ili

(e) pružanje elektronskih podataka radi sprečavanja vanredne situacije.

4. Kontakt tačka države ugovornice mora imati sposobnost da hitno komunicira sa kontakt tačkom druge države ugovornice. Ako kontakt tačka koju je odredila država ugovornica nije dio organa ili organa nadležnih za uzajamnu pravnu pomoć ili izručenje, kontakt tačka obezbjeđuje da može hitno koordinirati sa tim organom ili organima.

5. Svaka država ugovornica obezbjeđuje da je na raspolaganju osposobljeno i opremljeno osoblje za funkcionisanje mreže 24/7.

6. Države ugovornice mogu takođe koristiti i jačati postojeće ovlašćene mreže kontakt tačaka, kada je to primjenjivo i u granicama svog domaćeg prava, uključujući mreže 24/7 za krivična djela

povezana sa računarima Međunarodne organizacije kriminalističke policije radi brze policijske saradnje i drugih metoda razmjene informacija.

Član 42

Međunarodna saradnja radi ubrzanog čuvanja uskladištenih elektronskih podataka

1. Država ugovornica može od druge države ugovornice zahtijevati da naloži ili na drugi način obezbijedi, u skladu sa članom 25 ove Konvencije, ubrzano čuvanje elektronskih podataka uskladištenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija koji se nalazi na teritoriji te druge države ugovornice, u pogledu kojih država ugovornica koja upućuje zahtjev namjerava da podnese zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć radi pretrage ili sličnog pristupa, privremenog oduzimanja ili sličnog obezbjeđivanja ili dostavljanja elektronskih podataka.

2. Država ugovornica koja upućuje zahtjev može koristiti mrežu 24/7 iz člana 41 ove Konvencije radi dobijanja informacija o lokaciji elektronskih podataka uskladištenih putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija i, prema potrebi, informacija o lokaciji pružaoca usluga.

3. Zahtjev za čuvanje iz stava 1 ovog člana navodi:

- (a) organ koji traži čuvanje;
- (b) krivično djelo koje je predmet krivične istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka i kratak sažetak povezanih činjenica;
- (c) uskladištene elektronske podatke koje treba čuvati i njihovu povezanost sa krivičnim djelom;
- (d) sve dostupne informacije kojima se identifikuje čuvar uskladištenih elektronskih podataka ili lokacija sistema informacionih i komunikacionih tehnologija;
- (e) potrebu za čuvanjem;
- (f) da država ugovornica koja upućuje zahtjev namjerava da podnese zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć radi pretrage ili sličnog pristupa, privremenog oduzimanja ili sličnog obezbjeđivanja ili dostavljanja uskladištenih elektronskih podataka;
- (g) prema potrebi, potrebu da zahtjev za čuvanje ostane povjerljiv i da korisnik ne bude obaviješten.

4. Po prijemu zahtjeva druge države ugovornice, zamoljena država ugovornica preduzima sve odgovarajuće mjere da bez odlaganja sačuva određene elektronske podatke u skladu sa svojim domaćim pravom. Za potrebe odgovora na zahtjev, dvostruka kažnjivost ne predstavlja uslov za pružanje takvog čuvanja.

5. Država ugovornica koja zahtijeva dvostruku kažnjivost kao uslov za odgovor na zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć radi pretrage ili sličnog pristupa, privremenog oduzimanja ili sličnog obezbjeđivanja ili dostavljanja uskladištenih elektronskih podataka može, u pogledu krivičnih djela osim onih utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, zadržati pravo da odbije zahtjev za čuvanje u skladu sa ovim članom u slučajevima kada ima razloga da vjeruje da u vrijeme dostavljanja podataka uslov dvostruke kažnjivosti ne bi bio ispunjen.

6. Pored toga, zahtjev za čuvanje može se odbiti samo na osnovu razloga sadržanih u članu 40 stav 21 tač. (b) i (c) i stavu 22 ove Konvencije.

7. Kada zamoljena država ugovornica smatra da čuvanje neće obezbijediti buduću dostupnost podataka ili da će ugroziti povjerljivost istrage države ugovornice koja upućuje zahtjev ili na drugi način štetno uticati na nju, o tome bez odlaganja obavještava državu ugovornicu koja upućuje zahtjev, koja zatim odlučuje da li zahtjev ipak treba izvršiti.

8. Svako čuvanje izvršeno kao odgovor na zahtjev iz stava 1 ovog člana traje najmanje 60 dana, kako bi država ugovornica koja upućuje zahtjev mogla podnijeti zahtjev za pretragu ili sličan pristup, privremeno oduzimanje ili slično obezbjeđivanje ili dostavljanje podataka. Nakon prijema takvog zahtjeva, podaci se nastavljaju čuvati do donošenja odluke o zahtjevu.

9. Prije isteka perioda čuvanja iz stava 8 ovog člana, država ugovornica koja upućuje zahtjev može zatražiti produženje perioda čuvanja.

Član 43

Međunarodna saradnja radi ubrzanog dostavljanja sačuvanih podataka o saobraćaju

1. Kada, tokom izvršenja zahtjeva iz člana 42 ove Konvencije za čuvanje podataka o saobraćaju u vezi sa određenom komunikacijom, zamoljena država ugovornica utvrdi da je pružalac usluga iz druge države ugovornice učestvovao u prenosu komunikacije, zamoljena država ugovornica bez odlaganja dostavlja državi ugovornici koja upućuje zahtjev dovoljnu količinu podataka o saobraćaju radi identifikovanja tog pružaoca usluga i puta kojim je komunikacija prenesena.

2. Dostavljanje podataka o saobraćaju u skladu sa stavom 1 ovog člana može se odbiti samo na osnovu razloga sadržanih u članu 40 stav 21 tač. (b) i (c) i stavu 22 ove Konvencije.

Član 44

Uzajamna pravna pomoć u pristupu uskladištenim elektronskim podacima

1. Država ugovornica može od druge države ugovornice zahtijevati da izvrši pretragu ili sličan pristup, privremeno oduzme ili na sličan način obezbijedi i dostavi elektronske podatke uskladištene putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija koji se nalazi na teritoriji zamoljene države ugovornice, uključujući elektronske podatke koji su sačuvani u skladu sa članom 42 ove Konvencije.

2. Zamoljena država ugovornica odgovara na zahtjev primjenom relevantnih međunarodnih instrumenata i zakona iz člana 35 ove Konvencije i u skladu sa drugim relevantnim odredbama ovog poglavlja.

3. Na zahtjev se odgovara po hitnom postupku kada:

- (a) postoje osnovi za vjerovanje da su relevantni podaci posebno podložni gubitku ili izmjeni; ili
- (b) instrumenti i zakoni iz stava 2 ovog člana na drugi način predviđaju ubranu saradnju.

Član 45

Uzajamna pravna pomoć u prikupljanju podataka o saobraćaju u realnom vremenu

1. Države ugovornice nastoje da jedna drugoj pruže uzajamnu pravnu pomoć u prikupljanju podataka o saobraćaju u realnom vremenu povezanih sa određenim komunikacijama koje se prenose na njihovoj teritoriji putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija. Podložno stavu 2 ovog člana, takva pomoć uređuje se uslovima i postupcima predviđenim domaćim pravom.

2. Svaka država ugovornica nastoji da takvu pomoć pruži najmanje u pogledu krivičnih djela za koja bi prikupljanje podataka o saobraćaju u realnom vremenu bilo dostupno u sličnom domaćem slučaju.

3. Zahtjev upućen u skladu sa stavom 1 ovog člana navodi:

- (a) naziv organa koji upućuje zahtjev;
- (b) sažetak glavnih činjenica i prirodu istrage, krivičnog gonjenja ili sudskog postupka na koji se zahtjev odnosi;
- (c) elektronske podatke u odnosu na koje je potrebno prikupljanje podataka o saobraćaju i njihovu povezanost sa krivičnim djelom;
- (d) sve dostupne podatke kojima se identifikuje vlasnik ili korisnik podataka ili lokacija sistema informacionih i komunikacionih tehnologija;
- (e) obrazloženje potrebe za prikupljanjem podataka o saobraćaju;
- (f) period tokom kojeg treba prikupljati podatke o saobraćaju i odgovarajuće obrazloženje njegovog trajanja.

Član 46

Uzajamna pravna pomoć u presretanju podataka o sadržaju

Države ugovornice nastoje da jedna drugoj pruže uzajamnu pravnu pomoć u prikupljanju ili evidentiranju podataka o sadržaju u realnom vremenu određenih komunikacija koje se prenose putem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, u mjeri dozvoljenoj ugovorima koji se na njih primjenjuju ili njihovim domaćim pravom.

Član 47

Saradnja organa za sprovođenje zakona

1. Države ugovornice blisko sarađuju jedna sa drugom, u skladu sa svojim domaćim pravnim i administrativnim sistemima, radi povećanja djelotvornosti postupanja organa za sprovođenje zakona u borbi protiv krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom. Države ugovornice naročito preduzimaju djelotvorne mjere:

(a) radi unapređenja i, kada je potrebno, uspostavljanja kanala komunikacije između svojih nadležnih organa, agencija i službi, uzimajući u obzir postojeće kanale, uključujući kanale Međunarodne organizacije kriminalističke policije, kako bi se olakšala bezbjedna i brza razmjena informacija o svim aspektima krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući, ako predmetne države ugovornice smatraju odgovarajućim, povezanost sa drugim kriminalnim aktivnostima;

(b) radi saradnje sa drugim državama ugovornicama u sprovođenju istraga u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom koja se odnose na:

(i) identitet, mjesto boravka i aktivnosti lica za koja se sumnja da su uključena u takva krivična djela ili lokaciju drugih zainteresovanih lica;

(ii) kretanje prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine proistekle iz izvršenja takvih krivičnih djela;

(iii) kretanje imovine, opreme ili drugih sredstava korišćenih ili namijenjenih za korišćenje u izvršenju takvih krivičnih djela;

(c) pružanje, prema potrebi, predmeta ili podataka potrebnih za analitičke ili istražne svrhe;

(d) razmjenu, prema potrebi, informacija sa drugim državama ugovornicama o konkretnim sredstvima i metodama korišćenim za izvršenje krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući korišćenje lažnih identiteta, falsifikovanih, izmijenjenih ili lažnih dokumenata i drugih sredstava za prikrivanje aktivnosti, kao i taktika, tehnika i postupaka u oblasti sajber kriminala;

(e) olakšavanje djelotvorne koordinacije između njihovih nadležnih organa, agencija i službi i podsticanje razmjene osoblja i drugih stručnjaka, uključujući, podložno bilateralnim sporazumima ili aranžmanima između zainteresovanih država ugovornica, upućivanje oficira za vezu;

(f) razmjenu informacija i koordinaciju administrativnih i drugih mjera koje se preduzimaju, prema potrebi, radi ranog otkrivanja krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom.

2. Radi sprovođenja ove Konvencije, države ugovornice razmatraju zaključivanje bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana o neposrednoj saradnji između svojih organa za sprovođenje zakona i, kada takvi sporazumi ili aranžmani već postoje, njihovo izmijenjivanje. U odsustvu takvih sporazuma ili aranžmana između zainteresovanih država ugovornica, države ugovornice mogu smatrati ovu Konvenciju osnovom za uzajamnu saradnju organa za sprovođenje zakona u pogledu krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom. Kada je to odgovarajuće, države ugovornice u potpunosti koriste sporazume ili aranžmane, uključujući međunarodne ili regionalne organizacije, radi unapređenja saradnje između svojih organa za sprovođenje zakona.

Član 48

Zajedničke istrage

Države ugovornice razmatraju zaključivanje bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana kojima bi se, u vezi sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom koja su predmet krivičnih istraga, krivičnih gonjenja ili sudskih postupaka u jednoj ili više država, omogućilo nadležnim organima da osnivaju zajedničke istražne timove. U odsustvu takvih sporazuma ili aranžmana, zajedničke istrage mogu se sprovoditi na osnovu dogovora od slučaja do slučaja. Uključene države ugovornice obezbjeđuju puno poštovanje suvereniteta države ugovornice na čijoj teritoriji se takve istrage sprovode.

Član 49

Mehanizmi za povraćaj imovine putem međunarodne saradnje u oblasti konfiskacije

1. Svaka država ugovornica, radi pružanja uzajamne pravne pomoći u skladu sa članom 50 ove Konvencije u pogledu imovine stečene izvršenjem krivičnog djela utvrđenog u skladu sa ovom Konvencijom ili korišćene u izvršenju takvog krivičnog djela, u skladu sa svojim domaćim pravom:

(a) preduzima mjere koje mogu biti potrebne da omogući svojim nadležnim organima da izvrše odluku o konfiskaciji koju je donio sud druge države ugovornice;

(b) preduzima mjere koje mogu biti potrebne da omogući svojim nadležnim organima, kada imaju jurisdikciju, da nalože konfiskaciju takve imovine stranog porijekla na osnovu presude za krivično djelo pranja novca ili drugo krivično djelo za koje imaju jurisdikciju, ili putem drugih postupaka dozvoljenih domaćim pravom; i

(c) razmatra preduzimanje mjera koje mogu biti potrebne da omogući konfiskaciju takve imovine bez krivične osude u slučajevima kada učinilac ne može biti krivično gonjen zbog smrti, bjekstva ili odsustva, ili u drugim odgovarajućim slučajevima.

2. Svaka država ugovornica, radi pružanja uzajamne pravne pomoći na osnovu zahtjeva iz člana 50 stav 2 ove Konvencije, u skladu sa svojim domaćim pravom:

(a) preduzima mjere koje mogu biti potrebne da omogući svojim nadležnim organima da zamrznju ili privremeno oduzmu imovinu na osnovu naredbe o zamrzavanju ili privremenom oduzimanju koju

je izdao sud ili nadležni organ države ugovornice koja upućuje zahtjev, a koja daje razumnu osnovu zamoljenoj državi ugovornici da vjeruje da postoje dovoljni osnovi za preduzimanje takvih radnji i da će imovina na kraju biti predmet naredbe o konfiskaciji za potrebe stava 1 tačka (a) ovog člana;

(b) preduzima mjere koje mogu biti potrebne da omogući svojim nadležnim organima da zamrznju ili privremeno oduzmu imovinu na osnovu zahtjeva koji daje razumnu osnovu zamoljenoj državi ugovornici da vjeruje da postoje dovoljni osnovi za preduzimanje takvih radnji i da će imovina na kraju biti predmet naredbe o konfiskaciji za potrebe stava 1 tačka (a) ovog člana; i

(c) razmatra preduzimanje dodatnih mjera radi omogućavanja svojim nadležnim organima da sačuvaju imovinu radi konfiskacije, kao što je na osnovu stranog naloga za hapšenje ili optužbe koja se odnosi na sticanje takve imovine.

Član 50

Međunarodna saradnja u svrhu konfiskacije

1. Država ugovornica koja primi zahtjev druge države ugovornice koja ima jurisdikciju nad krivičnim djelom utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom za konfiskaciju prihoda od kriminalne djelatnosti, imovine, opreme ili drugih sredstava iz člana 31 stav 1 ove Konvencije koji se nalaze na njenoj teritoriji, u najvećoj mogućoj mjeri u okviru svog domaćeg pravnog sistema:

(a) upućuje zahtjev svojim nadležnim organima radi dobijanja naredbe o konfiskaciji i, ako je takva naredba izdata, izvršava je; ili

(b) upućuje svojim nadležnim organima, radi izvršenja u mjeri u kojoj se to zahtijeva, naredbu o konfiskaciji koju je donio sud na teritoriji države ugovornice koja upućuje zahtjev u skladu sa članom 31 stav 1 ove Konvencije, u mjeri u kojoj se odnosi na prihode od kriminalne djelatnosti, imovinu, opremu ili druga sredstva koja se nalaze na teritoriji zamoljene države ugovornice.

2. Nakon zahtjeva druge države ugovornice koja ima jurisdikciju nad krivičnim djelom utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom, zamoljena država ugovornica preduzima mjere za identifikovanje, praćenje i zamrzavanje ili privremeno oduzimanje prihoda od kriminalne djelatnosti, imovine, opreme ili drugih sredstava iz člana 31 stav 1 ove Konvencije radi njihove eventualne konfiskacije koju nalaže država ugovornica koja upućuje zahtjev ili, na osnovu zahtjeva iz stava 1 ovog člana, zamoljena država ugovornica.

3. Odredbe člana 40 ove Konvencije primjenjuju se mutatis mutandis na ovaj član. Pored informacija navedenih u članu 40 stav 15 ove Konvencije, zahtjevi na osnovu ovog člana sadrže:

(a) u slučaju zahtjeva iz stava 1 tačka (a) ovog člana, opis imovine koju treba konfiskovati, uključujući, u mjeri u kojoj je moguće, njenu lokaciju i, kada je relevantno, procijenjenu vrijednost imovine i navod činjenica na kojima država ugovornica koja upućuje zahtjev zasniva zahtjev, dovoljan da omogući zamoljenoj državi ugovornici da zatraži naredbu u skladu sa svojim domaćim pravom;

(b) u slučaju zahtjeva iz stava 1 tačka (b) ovog člana, pravno dopuštenu kopiju naredbe o konfiskaciji na kojoj se zahtjev zasniva, koju je izdala država ugovornica koja upućuje zahtjev, navod činjenica i informacije o obimu u kojem se traži izvršenje naredbe, izjavu kojom se navode mjere koje je država ugovornica koja upućuje zahtjev preduzela radi odgovarajućeg obavješćavanja savjesnih trećih lica i obezbjeđivanja pravičnog postupka, kao i izjavu da je naredba o konfiskaciji pravosnažna;

(c) u slučaju zahtjeva iz stava 2 ovog člana, navod činjenica na kojima država ugovornica koja upućuje zahtjev zasniva zahtjev i opis traženih radnji i, kada je dostupna, pravno dopuštena kopija naredbe na kojoj se zahtjev zasniva.

4. Odluke ili radnje predviđene u st. 1 i 2 ovog člana zamoljena država ugovornica preduzima u skladu sa odredbama svog domaćeg prava i pravilima postupka ili bilo kojim bilateralnim ili multilateralnim ugovorom, sporazumom ili aranžmanom kojim može biti vezana u odnosu na državu ugovornicu koja upućuje zahtjev.

5. Svaka država ugovornica dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija kopije svojih zakona i propisa kojima se sprovodi ovaj član, kao i svih naknadnih izmjena tih zakona i propisa ili njihov opis.

6. Ako država ugovornica odluči da preduzimanje mjera iz st. 1 i 2 ovog člana uslovi postojanjem relevantnog ugovora, ta država ugovornica smatra ovu Konvenciju potrebnim i dovoljnim ugovornim osnovom.

7. Saradnja u skladu sa ovim članom može se odbiti ili privremene mjere ukinuti ako zamoljena država ugovornica ne primi dovoljne i blagovremene dokaze ili ako je vrijednost imovine zanemarljiva.

8. Prije ukidanja bilo koje privremene mjere preduzete u skladu sa ovim članom, zamoljena država ugovornica, kada je to moguće, pruža državi ugovornici koja upućuje zahtjev mogućnost da iznese razloge u korist nastavka primjene mjere.

9. Odredbe ovog člana ne tumače se tako da dovode u pitanje prava savjesnih trećih lica.

10. Države ugovornice razmatraju zaključivanje bilateralnih ili multilateralnih ugovora, sporazuma ili aranžmana radi povećanja djelotvornosti međunarodne saradnje koja se sprovodi u skladu sa ovim članom.

Član 51

Posebna saradnja

Ne dovodeći u pitanje svoje domaće pravo, svaka država ugovornica nastoji da preduzme mjere kojima bi omogućila da, bez dovođenja u pitanje sopstvenih krivičnih istraga, krivičnih gonjenja ili sudskih postupaka, drugoj državi ugovornici bez prethodnog zahtjeva dostavi informacije o prihodima od krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, kada smatra da bi otkrivanje takvih informacija moglo pomoći državi ugovornici koja ih prima u pokretanju ili sprovođenju krivičnih istraga, krivičnih gonjenja ili sudskih postupaka ili bi moglo dovesti do zahtjeva te države ugovornice na osnovu člana 50 ove Konvencije.

Član 52

Vraćanje i raspolaganje konfiskovanim prihodima od kriminalne djelatnosti ili imovinom

1. Prihodima od kriminalne djelatnosti ili imovinom koju je država ugovornica konfiskovala u skladu sa čl. 31 ili 50 ove Konvencije ta država ugovornica raspolaže u skladu sa svojim domaćim pravom i administrativnim postupcima.

2. Kada postupaju po zahtjevu druge države ugovornice u skladu sa članom 50 ove Konvencije, države ugovornice, u mjeri dozvoljenoj domaćim pravom i ako je to zatraženo, daju prioritet vraćanju konfiskovanih prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine državi ugovornici koja upućuje zahtjev kako bi ona mogla obezbijediti naknadu žrtvama krivičnog djela ili vratiti takve prihode od kriminalne djelatnosti ili imovinu njihovim prethodnim zakonitim vlasnicima.

3. Kada postupaju po zahtjevu druge države ugovornice u skladu sa čl. 31 i 50 ove Konvencije, država ugovornica može, nakon što se dužna pažnja posveti naknadi štete žrtvama, posebno razmotriti zaključivanje sporazuma ili aranžmana o:

(a) uplaćivanju vrijednosti takvih prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine ili sredstava ostvarenih prodajom takvih prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine ili njihovog dijela na račun određen u skladu sa članom 56 stav 2 tačka (c) ove Konvencije i međuvladinim tijelima specijalizovanim za borbu protiv sajber kriminala;

(b) dijeljenju sa drugim državama ugovornicama, redovno ili od slučaja do slučaja, takvih prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine ili sredstava ostvarenih prodajom takvih prihoda od kriminalne djelatnosti ili imovine, u skladu sa svojim domaćim pravom ili administrativnim postupcima.

4. Kada je to odgovarajuće, osim ako države ugovornice drugačije ne odluče, zamoljena država ugovornica može odbiti razumne troškove nastale u istragama, krivičnim gonjenjima ili sudskim postupcima koji su doveli do vraćanja ili raspolaganja konfiskovanom imovinom u skladu sa ovim članom.

POGLAVLJE VI PREVENTIVNE MJERE

Član 53 Preventivne mjere

1. Svaka država ugovornica nastoji da, u skladu sa osnovnim načelima svog pravnog sistema, razvija i sprovodi ili održava djelotvorne i koordinisane politike i dobru praksu radi smanjenja postojećih ili budućih mogućnosti za sajber kriminal kroz odgovarajuće zakonodavne, administrativne ili druge mjere.

2. Svaka država ugovornica preduzima odgovarajuće mjere, u okviru svojih mogućnosti i u skladu sa osnovnim načelima svog domaćeg prava, radi unapređenja svijesti javnosti o postojanju, uzrocima, težini i prijetnji koju predstavljaju krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući kroz obrazovne programe i informisanje javnosti.

3. Preventivne mjere mogu obuhvatiti:

(a) jačanje saradnje između organa za sprovođenje zakona ili državnih tužilaštava i relevantnih lica i subjekata izvan javnog sektora, kao što su nevladine organizacije, organizacije civilnog društva, akademske institucije i subjekti privatnog sektora, radi rješavanja relevantnih aspekata sprečavanja i borbe protiv krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom;

(b) podizanje svijesti javnosti o postojanju, uzrocima i težini prijetnje koju predstavljaju krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom putem aktivnosti informisanja javnosti, javnog obrazovanja, programa medijske i informacione pismenosti i nastavnih planova i programa kojima se podstiče učešće javnosti u sprečavanju i borbi protiv takvih krivičnih djela;

(c) izgradnju kapaciteta i ulaganje napora za povećanje kapaciteta domaćih sistema krivičnog pravosuđa, uključujući obuku i razvoj stručnosti stručnjaka u oblasti krivičnog pravosuđa, kao dio nacionalnih strategija za sprečavanje krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom;

(d) podsticanje pružalaca usluga da preduzmu djelotvorne mjere, kada je to izvodljivo imajući u vidu nacionalne okolnosti i u mjeri dozvoljenoj domaćim pravom, radi jačanja bezbjednosti proizvoda, usluga i korisnika pružalaca usluga;

(e) priznavanje doprinosa legitimnih aktivnosti istraživača bezbjednosti kada su namijenjene isključivo, u mjeri dozvoljenoj i pod uslovima propisanim domaćim pravom, jačanju i unapređenju bezbjednosti proizvoda, usluga i korisnika pružalaca usluga koji se nalaze na teritoriji države ugovornice;

(f) razvoj, olakšavanje i promovisanje programa i aktivnosti radi odvracanja lica koja su u riziku da se bave sajber kriminalom od postajanja učiniocima krivičnih djela i razvoja njihovih vještina na zakonit način;

(g) nastojanje da se promoviše reintegracija u društvo lica osuđenih za krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom;

(h) razvoj strategija i politika, u skladu sa domaćim pravom, radi sprečavanja i iskorjenjivanja rodno zasnovanog nasilja koje se vrši korišćenjem sistema informacionih i komunikacionih tehnologija, kao i uzimanje u obzir posebnih okolnosti i potreba lica u ranjivom položaju pri razvoju preventivnih mjera;

(i) preduzimanje posebnih i prilagođenih napora radi zaštite djece na internetu, uključujući obrazovanje i obuku i podizanje svijesti javnosti o seksualnom zlostavljanju ili seksualnom iskorišćavanju djece na internetu, kao i reviziju domaćih pravnih okvira i jačanje međunarodne saradnje usmjerene na njihovo sprečavanje, te ulaganje napora da se obezbijedi brzo uklanjanje materijala koji sadrži seksualno zlostavljanje i seksualno iskorišćavanje djece;

(j) povećanje transparentnosti i podsticanje učešća javnosti u procesima donošenja odluka i obezbjeđivanje odgovarajućeg pristupa javnosti informacijama;

(k) poštovanje, promovisanje i zaštita slobode traženja, primanja i saopštavanja javnih informacija o sajber kriminalu;

(l) razvoj ili jačanje programa podrške žrtvama krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom;

(m) sprečavanje i otkrivanje prenosa prihoda od kriminalne djelatnosti i imovine povezane sa krivičnim djelima utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom.

4. Svaka država ugovornica preduzima odgovarajuće mjere kako bi obezbijedila da nadležni organ ili organi odgovorni za sprečavanje i borbu protiv sajber kriminala budu poznati i dostupni javnosti, prema potrebi, radi prijavljivanja, uključujući anonimnog prijavljivanja, svakog incidenta koji se može smatrati krivičnim djelom utvrđenim u skladu sa ovom Konvencijom.

5. Države ugovornice nastoje da periodično procjenjuju postojeće relevantne nacionalne pravne okvire i administrativnu praksu radi utvrđivanja nedostataka i ranjivosti i obezbjeđivanja njihove relevantnosti u odnosu na promjenjive prijetnje koje predstavljaju krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom.

6. Države ugovornice mogu međusobno i sa relevantnim međunarodnim i regionalnim organizacijama sarađivati u promovisanju i razvoju mjera iz ovog člana. To uključuje učešće u međunarodnim projektima usmjerenim na sprečavanje sajber kriminala.

7. Svaka država ugovornica obavještava generalnog sekretara Ujedinjenih nacija o nazivu i adresi organa ili organa koji mogu pomoći drugim državama ugovornicama u razvoju i sprovođenju posebnih mjera za sprečavanje sajber kriminala.

POGLAVLJE VII

TEHNIČKA POMOĆ I RAZMJENA INFORMACIJA

Član 54

Tehnička pomoć i jačanje kapaciteta

1. Države ugovornice, u skladu sa svojim kapacitetima, razmatraju pružanje jedna drugoj najšire moguće tehničke pomoći i podrške u jačanju kapaciteta, uključujući obuku i druge oblike pomoći,

međusobnu razmjenu relevantnih iskustava i specijalizovanog znanja i prenos tehnologije pod međusobno dogovorenim uslovima, uz posebno uzimanje u obzir interesa i potreba država ugovornica u razvoju, radi olakšavanja sprečavanja, otkrivanja, istrage i krivičnog gonjenja krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom.

2. Države ugovornice, u mjeri u kojoj je potrebno, pokreću, razvijaju, sprovode ili unapređuju posebne programe obuke za svoje osoblje odgovorno za sprečavanje, otkrivanje, istragu i krivično gonjenje krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom.

3. Aktivnosti iz st. 1 i 2 ovog člana mogu, u mjeri dozvoljenoj domaćim pravom, obuhvatiti:

(a) metode i tehnike koje se koriste za sprečavanje, otkrivanje, istragu i krivično gonjenje krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom;

(b) jačanje kapaciteta za razvoj i planiranje strateških politika i zakonodavstva radi sprečavanja i borbe protiv sajber kriminala;

(c) jačanje kapaciteta za prikupljanje, čuvanje i razmjenu dokaza, naročito u elektronskom obliku, uključujući održavanje lanca čuvanja i forenzičku analizu;

(d) savremenu opremu za sprovođenje zakona i njeno korišćenje;

(e) obuku nadležnih organa za pripremu zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć i druge oblike saradnje koji ispunjavaju zahtjeve ove Konvencije, naročito za prikupljanje, čuvanje i razmjenu dokaza u elektronskom obliku;

(f) sprečavanje, otkrivanje i praćenje kretanja prihoda proisteklih iz izvršenja krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom, imovine, opreme ili drugih sredstava i metoda korišćenih za prenos, prikrivanje ili maskiranje takvih prihoda, imovine, opreme ili drugih sredstava;

(g) odgovarajuće i djelotvorne pravne i administrativne mehanizme i metode za olakšavanje privremenog oduzimanja, konfiskacije i vraćanja prihoda od krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom;

(h) metode koje se koriste za zaštitu žrtava i svjedoka koji sarađuju sa pravosudnim organima;

(i) obuku iz relevantnog materijalnog i procesnog prava i ovlašćenja organa za sprovođenje zakona za sprovođenje istrage, kao i iz nacionalnih i međunarodnih propisa i jezika.

4. Države ugovornice, podložno svom domaćem pravu, nastoje da koriste stručnost drugih država ugovornica i blisko sarađuju sa njima i relevantnim međunarodnim i regionalnim organizacijama, nevladinim organizacijama, organizacijama civilnog društva, akademskim institucijama i subjektima privatnog sektora, radi djelotvornijeg sprovođenja ove Konvencije.

5. Države ugovornice pomažu jedna drugoj u planiranju i sprovođenju programa istraživanja i obuke osmišljenih radi razmjene stručnosti u oblastima iz stava 3 ovog člana i, u tu svrhu, kada je to odgovarajuće, koriste regionalne i međunarodne konferencije i seminare radi promovisanja saradnje i podsticanja rasprave o pitanjima od zajedničkog interesa.

6. Države ugovornice razmatraju mogućnost da, na zahtjev, jedna drugoj pomognu u sprovođenju procjena, studija i istraživanja koja se odnose na vrste, uzroke i posljedice krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom izvršenih na njihovim teritorijama, radi razvoja strategija i akcionih planova za sprečavanje i borbu protiv sajber kriminala, uz učešće nadležnih organa i relevantnih nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora.

7. Države ugovornice promovišu obuku i tehničku pomoć kojima se olakšavaju blagovremeno izručenje i uzajamna pravna pomoć. Takva obuka i tehnička pomoć mogu obuhvatiti obuku iz jezika, pomoć u izradi i obradi zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć, kao i upućivanje i razmjenu osoblja između centralnih organa ili agencija sa relevantnim nadležnostima.

8. Države ugovornice, u mjeri u kojoj je potrebno, jačaju napore za maksimalno povećanje djelotvornosti tehničke pomoći i jačanja kapaciteta u međunarodnim i regionalnim organizacijama i u okviru relevantnih bilateralnih i multilateralnih sporazuma ili aranžmana.

9. Države ugovornice razmatraju uspostavljanje dobrovoljnih mehanizama radi finansijskog doprinosa naporima država u razvoju u sprovođenju ove Konvencije putem programa tehničke pomoći i projekata jačanja kapaciteta.

10. Svaka država ugovornica nastoji da daje dobrovoljne priloge Kancelariji Ujedinjenih nacija za droge i kriminal radi podsticanja, putem Kancelarije, programa i projekata za sprovođenje ove Konvencije kroz tehničku pomoć i jačanje kapaciteta.

Član 55

Razmjena informacija

1. Svaka država ugovornica razmatra mogućnost analize, prema potrebi uz konsultacije sa relevantnim stručnjacima, uključujući stručnjake iz nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora, trendova na svojoj teritoriji u pogledu krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom, kao i okolnosti u kojima se takva krivična djela izvršavaju.

2. Države ugovornice razmatraju razvoj i međusobnu razmjenu, kao i razmjenu putem međunarodnih i regionalnih organizacija, statističkih podataka, analitičke stručnosti i informacija o sajber kriminalu, radi razvoja, u najvećoj mogućoj mjeri, zajedničkih definicija, standarda i metodologija, kao i dobre prakse za sprečavanje i borbu protiv takvog kriminala.

3. Svaka država ugovornica razmatra praćenje svojih politika i praktičnih mjera za sprečavanje i borbu protiv krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom i procjenu njihove djelotvornosti i efikasnosti.

4. Države ugovornice razmatraju razmjenu informacija o pravnom, političkom i tehnološkom razvoju u vezi sa sajber kriminalom i prikupljanjem dokaza u elektronskom obliku.

Član 56

Sprovođenje Konvencije kroz ekonomski razvoj i tehničku pomoć

1. Države ugovornice preduzimaju mjere koje doprinose optimalnom sprovođenju ove Konvencije u najvećoj mogućoj mjeri, putem međunarodne saradnje, uzimajući u obzir negativne posljedice krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom na društvo u cjelini, a naročito na održivi razvoj.

2. Države ugovornice snažno se podstiču da ulože konkretne napore, u najvećoj mogućoj mjeri i u koordinaciji jedna sa drugom, kao i sa međunarodnim i regionalnim organizacijama:

(a) radi unapređenja saradnje na različitim nivoima sa drugim državama ugovornicama, naročito državama u razvoju, radi jačanja njihovih kapaciteta za sprečavanje i borbu protiv krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom;

(b) radi unapređenja finansijske i materijalne pomoći za podršku naporima drugih država ugovornica, naročito država u razvoju, u djelotvornom sprečavanju i borbi protiv krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom i pomoći u sprovođenju ove Konvencije;

(c) radi pružanja tehničke pomoći drugim državama ugovornicama, naročito državama u razvoju, u podršci njihovim potrebama u vezi sa sprovođenjem ove Konvencije. U tu svrhu države ugovornice

nastoje da daju odgovarajuće i redovne dobrovoljne priloge na račun posebno određen za tu svrhu u okviru mehanizma finansiranja Ujedinjenih nacija;

(d) radi podsticanja, prema potrebi, nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora, kao i finansijskih institucija, da doprinesu naporima država ugovornica, uključujući kroz tehničku pomoć i druge oblike podrške.

(e) razmjenu dobre prakse i informacija o preduzetim aktivnostima, radi povećanja transparentnosti, izbjegavanja dupliranja napora i najboljeg korišćenja stečenih iskustava.

3. Države ugovornice takođe razmatraju korišćenje postojećih podregionalnih, regionalnih i međunarodnih programa, uključujući konferencije i seminare, radi promovisanja saradnje i tehničke pomoći i podsticanja rasprave o pitanjima od zajedničkog interesa, uključujući posebne probleme i potrebe država u razvoju.

4. U najvećoj mogućoj mjeri, države ugovornice obezbjeđuju da se resursi i naponi raspoređuju i usmjeravaju radi podrške usklađivanju standarda, vještina, kapaciteta, stručnosti i tehničkih sposobnosti, sa ciljem uspostavljanja zajedničkih minimalnih standarda među državama ugovornicama radi ukidanja sigurnih utočišta za krivična djela obuhvaćena ovom Konvencijom i jačanja borbe protiv sajber kriminala.

5. U najvećoj mogućoj mjeri, mjere preduzete u skladu sa ovim članom ne dovode u pitanje postojeće obaveze u pogledu međunarodne pomoći niti druge aranžmane finansijske saradnje na bilateralnom, regionalnom ili međunarodnom nivou.

6. Države ugovornice mogu zaključivati bilateralne, regionalne ili multilateralne sporazume ili aranžmane o materijalnoj i logističkoj pomoći, uzimajući u obzir finansijske aranžmane potrebne da bi oblici međunarodne saradnje predviđeni ovom Konvencijom bili djelotvorni i radi sprečavanja, otkrivanja, istrage i krivičnog gonjenja krivičnih djela obuhvaćenih ovom Konvencijom.

POGLAVLJE VIII MEHANIZAM SPROVOĐENJA

Član 57 Konferencija država ugovornica Konvencije

1. Ovim se osniva Konferencija država ugovornica Konvencije radi unapređenja kapaciteta država ugovornica i njihove saradnje radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih ovom Konvencijom i promovisanja i preispitivanja njenog sprovođenja.

2. Generalni sekretar Ujedinjenih nacija saziva Konferenciju država ugovornica najkasnije godinu dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Nakon toga, redovni sastanci Konferencije održavaju se u skladu sa poslovnikom koji Konferencija usvoji.

3. Konferencija država ugovornica usvaja poslovnik i pravila kojima se uređuju aktivnosti iz ovog člana, uključujući pravila o prijemu i učešću posmatrača i plaćanju troškova nastalih u sprovođenju tih aktivnosti. Ta pravila i povezane aktivnosti uzimaju u obzir načela kao što su djelotvornost, uključivost, transparentnost, efikasnost i nacionalno vlasništvo.

4. Pri utvrđivanju redovnih sastanaka, Konferencija država ugovornica uzima u obzir vrijeme i mjesto sastanaka drugih relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija i mehanizama u sličnim oblastima, uključujući njihova pomoćna ugovorna tijela, u skladu sa načelima utvrđenim u stavu 3 ovog člana.

5. Konferencija država ugovornica usaglašava aktivnosti, postupke i metode rada radi ostvarivanja ciljeva iz stava 1 ovog člana, uključujući:

(a) olakšavanje djelotvornog korišćenja i sprovođenja ove Konvencije, utvrđivanje svih problema u vezi sa tim, kao i aktivnosti koje države ugovornice sprovode u skladu sa ovom Konvencijom, uključujući podsticanje mobilizacije dobrovoljnih priloga;

(b) olakšavanje razmjene informacija o pravnom, političkom i tehnološkom razvoju koji se odnosi na krivična djela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom i prikupljanje dokaza u elektronskom obliku između država ugovornica i relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija, kao i nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora, u skladu sa domaćim pravom, kao i o obrascima i trendovima u sajber kriminalu i uspješnoj praksi za sprečavanje i borbu protiv takvih krivičnih djela;

(c) saradnju sa relevantnim međunarodnim i regionalnim organizacijama, kao i nevladinim organizacijama, organizacijama civilnog društva, akademskim institucijama i subjektima privatnog sektora;

(d) odgovarajuće korišćenje relevantnih informacija koje proizvode druge međunarodne i regionalne organizacije i mehanizmi za sprečavanje i borbu protiv krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom, radi izbjegavanja nepotrebnog dupliranja rada;

(e) periodično preispitivanje sprovođenja ove Konvencije od strane država ugovornica;

(f) davanje preporuka za unapređenje ove Konvencije i njenog sprovođenja, kao i razmatranje mogućeg dopunjavanja ili izmjena Konvencije;

(g) izradu i usvajanje dodatnih protokola uz ovu Konvenciju na osnovu čl. 61 i 62 ove Konvencije;

(h) razmatranje potreba država ugovornica za tehničkom pomoći i jačanjem kapaciteta u vezi sa sprovođenjem ove Konvencije i preporučivanje svih mjera koje smatra potrebnim u tom pogledu.

6. Svaka država ugovornica dostavlja Konferenciji država ugovornica informacije o zakonodavnim, administrativnim i drugim mjerama, kao i o svojim programima, planovima i praksama za sprovođenje ove Konvencije, kako to Konferencija zahtijeva. Konferencija razmatra najdjelotvorniji način prijema i postupanja po informacijama, uključujući, između ostalog, informacije dobijene od država ugovornica i nadležnih međunarodnih i regionalnih organizacija. Mogu se razmatrati i informacije koje dostave predstavnici relevantnih nevladinih organizacija, organizacija civilnog društva, akademskih institucija i subjekata privatnog sektora, propisno akreditovani u skladu sa postupcima koje utvrđuje Konferencija.

7. Za potrebe stava 5 ovog člana, Konferencija država ugovornica može uspostaviti i upravljati mehanizmima preispitivanja koje smatra potrebnim.

8. U skladu sa st. 5 do 7 ovog člana, Konferencija država ugovornica uspostavlja, ako smatra potrebnim, odgovarajuće mehanizme ili pomoćna tijela za pomoć u djelotvornom sprovođenju Konvencije.

Član 58

Sekretarijat

1. Generalni sekretar Ujedinjenih nacija obezbjeđuje potrebne sekretarijatske usluge Konferenciji država ugovornica Konvencije.

2. Sekretarijat:

(a) pomaže Konferenciji država ugovornica u sprovođenju aktivnosti utvrđenih ovom Konvencijom i organizuje i obezbjeđuje potrebne usluge za sjednice Konferencije koje se odnose na ovu Konvenciju;

(b) na zahtjev, pomaže državama ugovornicama u dostavljanju informacija Konferenciji država ugovornica, kako je predviđeno ovom Konvencijom; i

(c) obezbjeđuje potrebnu koordinaciju sa sekretarijatima relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija.

POGLAVLJE IX ZAVRŠNE ODREDBE

Član 59 Sprovođenje Konvencije

1. Svaka država ugovornica preduzima potrebne mjere, uključujući zakonodavne i administrativne mjere, u skladu sa osnovnim načelima svog domaćeg prava, radi obezbjeđivanja sprovođenja svojih obaveza iz ove Konvencije.

2. Svaka država ugovornica može donijeti strože ili teže mjere od onih predviđenih ovom Konvencijom radi sprečavanja i borbe protiv krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovom Konvencijom.

Član 60 Dejstvo Konvencije

1. Ako su dvije ili više država ugovornica već zaključile sporazum ili ugovor o pitanjima koja su uređena ovom Konvencijom ili su na drugi način uredile svoje odnose u pogledu tih pitanja, ili ako to učine u budućnosti, one imaju pravo da primjenjuju taj sporazum ili ugovor ili da svoje odnose uređuju u skladu sa njim.

2. Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na druga prava, ograničenja, obaveze i odgovornosti države ugovornice prema međunarodnom pravu.

Član 61 Odnos sa protokolima

1. Ova Konvencija može biti dopunjena jednim ili više protokola.

2. Da bi postala strana protokola, država ili organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju mora biti i strana ove Konvencije.

3. Državu ugovornicu ove Konvencije protokol ne obavezuje osim ako ne postane njegova strana u skladu sa njegovim odredbama.

4. Svaki protokol uz ovu Konvenciju tumači se zajedno sa ovom Konvencijom, uzimajući u obzir cilj tog protokola.

Član 62 Usvajanje dodatnih protokola

1. Prije nego što Konferencija država ugovornica razmotri usvajanje bilo kojeg dodatnog protokola, potrebno je najmanje 60 država ugovornica. Konferencija ulaže sve napore da postigne konsenzus o svakom dodatnom protokolu. Ako su iscrpljeni svi napore za postizanje konsenzusa, a

sporazum nije postignut, dodatni protokol se, kao krajnja mjera, usvaja dvotrećinskom većinom glasova država ugovornica prisutnih i koje glasaju na sastanku Konferencije.

2. Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju, u pitanjima iz svoje nadležnosti, ostvaruju pravo glasa prema ovom članu sa brojem glasova jednakim broju njihovih država članica koje su strane ove Konvencije. Takve organizacije ne ostvaruju pravo glasa ako ga njihove države članice ostvaruju i obrnuto.

Član 63

Rješavanje sporova

1. Države ugovornice nastoje da sporove u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove Konvencije riješe pregovorima ili drugim mirnim sredstvima po svom izboru.

2. Svaki spor između dvije ili više država ugovornica u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove Konvencije koji se ne može riješiti pregovorima ili drugim mirnim sredstvima u razumnom roku, na zahtjev jedne od tih država ugovornica, podnosi se arbitraži. Ako šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva za arbitražu te države ugovornice ne mogu postići saglasnost o organizaciji arbitraže, bilo koja od tih država ugovornica može spor uputiti Međunarodnom sudu pravde zahtjevom u skladu sa Statutom Suda.

3. Svaka država ugovornica može, u trenutku potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja Konvenciji, izjaviti da se ne smatra obavezanom stavom 2 ovog člana. Druge države ugovornice nijesu obavezane stavom 2 ovog člana u odnosu na državu ugovornicu koja je stavila takvu rezervu.

4. Svaka država ugovornica koja je stavila rezervu u skladu sa stavom 3 ovog člana može u bilo kom trenutku povući tu rezervu obavještenjem generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija.

Član 64

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobravanje i pristupanje

1. Ova Konvencija otvorena je za potpisivanje svim državama u Hanoju 2025. godine, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih nacija u Njujorku do 31. decembra 2026. godine.

2. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje i organizacijama za regionalnu ekonomsku integraciju, pod uslovom da je najmanje jedna država članica takve organizacije potpisala ovu Konvenciju u skladu sa stavom 1 ovog člana.

3. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja polažu se kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju može položiti instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ako je najmanje jedna njena država članica to učinila. U tom instrumentu ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja organizacija izjavljuje obim svoje nadležnosti u pogledu pitanja uređenih ovom Konvencijom. Takva organizacija takođe obavještava depozitara o svakoj relevantnoj izmjeni obima svoje nadležnosti.

4. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje svakoj državi ili organizaciji za regionalnu ekonomsku integraciju čija je najmanje jedna država članica strana ove Konvencije. Instrumenti pristupanja polažu se kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija. U trenutku pristupanja organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju izjavljuje obim svoje nadležnosti u pogledu pitanja uređenih ovom Konvencijom. Takva organizacija takođe obavještava depozitara o svakoj relevantnoj izmjeni obima svoje nadležnosti.

Član 65

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana od dana polaganja četrdesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja. Za potrebe ovog stava, svaki instrument koji položi organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju ne računa se kao dodatni u odnosu na instrumente koje su položile države članice te organizacije.

2. Za svaku državu ili organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju koja ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi ovoj Konvenciji nakon polaganja četrdesetog instrumenta takvog postupanja, Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon dana kada ta država ili organizacija položi odgovarajući instrument ili na dan kada ova Konvencija stupi na snagu u skladu sa stavom 1 ovog člana, zavisno od toga koji je datum kasniji.

Član 66

Izmjene

1. Nakon isteka pet godina od stupanja ove Konvencije na snagu, država ugovornica može predložiti izmjenu i dostaviti je generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, koji će predloženu izmjenu saopštiti državama ugovornicama i Konferenciji država ugovornica Konvencije radi razmatranja i odlučivanja o predlogu. Konferencija ulaže sve napore da postigne konsenzus o svakoj izmjeni. Ako su iscrpljeni svi naponi za postizanje konsenzusa, a sporazum nije postignut, izmjena se, kao krajnja mjera, usvaja dvotrećinskom većinom glasova država ugovornica prisutnih i koje glasaju na sastanku Konferencije.

2. Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju, u pitanjima iz svoje nadležnosti, ostvaruju pravo glasa prema ovom članu sa brojem glasova jednakim broju njihovih država članica koje su strane ove Konvencije. Takve organizacije ne ostvaruju pravo glasa ako ga njihove države članice ostvaruju i obrnuto.

3. Izmjena usvojena u skladu sa stavom 1 ovog člana podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju država ugovornica.

4. Izmjena usvojena u skladu sa stavom 1 ovog člana stupa na snagu u odnosu na državu ugovornicu 90 dana nakon dana polaganja kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja te izmjene.

5. Kada izmjena stupi na snagu, ona obavezuje one države ugovornice koje su izrazile saglasnost da budu njome vezane. Druge države ugovornice i dalje su obavezane odredbama ove Konvencije i svim ranijim izmjenama koje su ratifikovale, prihvatile ili odobrile.

Član 67

Otkazivanje

1. Država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju pisanim obavještenjem generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija. Otkazivanje proizvodi dejstvo godinu dana nakon dana prijema obavještenja od strane generalnog sekretara.

2. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju prestaje da bude strana ove Konvencije kada je sve njene države članice otkazu.

3. Otkazivanje ove Konvencije u skladu sa stavom 1 ovog člana povlači za sobom otkazivanje svih protokola uz Konvenciju.

Član 68

Depozitar i jezici

1. Generalni sekretar Ujedinjenih nacija određuje se za depozitara ove Konvencije.

2. Original ove Konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku jednako vjerodostojni, polaže se kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

U POTVRDU TOGA, dolje potpisani opunomoćenici, propisno ovlašćeni od svojih vlada, potpisali su ovu Konvenciju.¹

¹ Napominje se da su tumačenja članova 2, 17, 23 i 35 ove Konvencije priložena izvještaju Ad hoc komiteta za izradu sveobuhvatne međunarodne konvencije o suzbijanju upotrebe informacionih i komunikacionih tehnologija u kriminalne svrhe o njegovom ponovljenom završnom zasijedanju, održanom od 29. jula do 9. avgusta 2024. godine u Njujorku.